

Свето Јеванђеље по Матеју

Родослов Христов, зачеће, име и рођење.

¹ Племе Исуса Христа, сина Давида Аврамовог сина.

² Авраам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову.

³ А Јуда роди Фареса и Зару с Тамаром. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама.

⁴ А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди Салмона.

⁵ А Салмон роди Вооза с Рахавом. А Вооз роди Овида с Рутот. А Овид роди Јесеја.

⁶ А Јесеј роди Давида цара.

А Давид цар роди Соломуна с Уријиницом.

⁷ А Соломун роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу.

⁸ А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију.

⁹ А Озија роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз роди Езекију.

¹⁰ А Езекија роди Манасију, а Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.

¹¹ А Јосија роди Јехонију и браћу његову, у сеоби вавилонској.

¹² А по сеоби вавилонској, Јехонија роди Салатиила. А Салатиило роди Зоровавела.

¹³ А Зоровавел роди Авиуда. А Авиуд роди Елијакима. А Елијаким роди Азора.

¹⁴ А Азор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елиуда.

15 А Елиуд роди Елеазара, а Елеазар роди Матана. А Матан роди Јакова.

16 А Јаков роди Јосифа, мужа Марије, која роди Исуса прозваног Христа.

17 Свега дакле колена од Аврама до Давида, колена четрнаест, а од Давида до сеобе вавилонске, колена четрнаест, а од сеобе вавилонске до Христа, колена четрнаест.

18 А рођење Исуса Христа било је овако: кад је Марија, мати Његова, била испрошена за Јосифа, а још док се нису били састали, нађе се да је она трудна од Духа Светог.

19 А Јосиф муж њен, будући побожан и не хтевши је јавно срамотити, намисли је тајно пустити.

20 Но кад он тако помисли, а то му се јави у сну анђео Господњи говорећи: Јосифе, сине Давидов! Не бој се узети Марије жене своје; јер оно што се у њој зачело од Духа је Светог.

21 Па ће родити Сина, и надени Му име Исус; јер ће Он избавити свој народ од греха њихових.

22 А ово је све било да се изврши шта је Господ казао преко пророка који говори:

23 Ето, девојка ће затруднети, и родиће Сина, и наденуће Му име Емануило,

које ће рећи: С нама Бог.

24 Кад се Јосиф пробуди од сна, учини како му је заповедио анђео Господњи, и узме жену своју.

25 И не знаше за њу док не роди Сина свог првенца, и надеде Му име Исус.

2

Мудраци са истока. Бежање Христово у Мисир. Ирод убија децу. Христов повратак и настањивање у Назарету.

¹ А кад се роди Исус у Витлејему јудејском, за времена цара Ирода, а то дођу мудраци с истока у Јерусалим, и кажу:

² Где је цар јудејски што се родио? Јер смо видели Његову звезду на истоку и дошли смо да Му се поклонимо.

³ Кад то чује цар Ирод, уплаши се, и сав Јерусалим с њим.

⁴ И сабравши све главаре свештеничке и књижевнике народне, питаше их: Где ће се родити Христос?

⁵ А они му рекоше: У Витлејему јудејском; јер је тако пророк написао:

⁶ И ти Витлејеме, земљо Јудина!

Ни по чем ниси најмањи у држави Јудиној;
јер ће из тебе изићи человођа
који ће пасти народ мој Израилја.

⁷ Онда Ирод тајно дозвола мудраце, и испитиваше их кад се појавила звезда.

⁸ И пославши их у Витлејем, рече: Идите и распитајте добро за дете, па кад га нађете, јавите ми, да и ја идем да му се поклоним.

⁹ И они саслушавши цара, пођоше: а то и звезда коју су видели на истоку, иђаше пред њима док не дође и стаде одозго где беше дете.

¹⁰ А кад видеше звезду где је стала, обрадоваше се веома великом радости.

11 И ушавши у кућу, видеше дете с Маријом матером Његовом, и падоше и поклонисе Му се; па отворише даре своје и дариваше Га: златом, и тамјаном, и смирном.

12 И примивши у сну заповест да се не враћају к Ироду, другим путем отидоше у своју земљу.

13 А пошто они отиду, а то анђео Господњи јави се Јосифу у сну и каза му: Устани, узми дете и матер Његову па бежи у Мисир, и буди онамо док ти не кажем; јер ће Ирод тражити дете да Га погуби.

14 И он уставши узе дете и матер Његову ноћу и отиде у Мисир.

15 И би тамо до смрти Иродове: да се изврши шта је Господ рекао преко пророка који говори: Из Мисира дозвах Сина свог.

16 Тада Ирод, кад виде да су га мудраци преварили, разгневи се врло и посла те побише сву децу по Витлејему и по свој околини његовој од две године и ниже, по времену које је добро дознао од мудраца.

17 Тада се зби шта је казао пророк Јеремија говорећи:

18 Глас у Рами чу се,
плач, и ридање, и јаукање много:
Рахила плаче за својом децом,
и неће да се утеши, јер их нема.

19 А по смрти Иродовој, гле, анђео Господњи у сну јави се Јосифу у Мисиру.

²⁰ И рече: Устани, и узми дете и матер Његову и иди у земљу Израилјеву; јер су изумрли који су тражили душу детињу.

²¹ И он уставши, узе дете и матер Његову, и дође у земљу Израилјеву.

²² Али чувши да Архелај царује у Јудеји место Ирода оца свог, побоја се онамо ићи; него примивши у сну заповест, отиде у крајеве галилејске.

²³ И дошавши онамо, намести се у граду који се зове Назарет, да се збуде као што су казали пророци да ће се Назарећанин назвати.

3

Јован позива народ на покајање и крштава Исуса.

¹ У оно пак доба дође Јован крститељ, и учаше у пустињи јудејској.

² И говораше: Покајте се, јер се приближи царство небеско.

³ Јер је то онај за кога је говорио пророк Исаија где каже: Глас оног што виче у пустињи: Приправите пут Господу, и поравните стазе Његове.

⁴ А Јован имаше хаљину од длаке камиље и појас кожан око себе; а храна његова беше скакавци и мед дивљи.

⁵ Тада излажаше к њему Јерусалим и сва Јудеја, и сва околина јорданска.

⁶ И он их крштаваше у Јордану, и исповедаху грехе своје.

⁷ А кад виде (Јован) многе фарисеје и садукее где иду да их крсти, рече им: Породи аспидини! Ко каза вама да бежите од гнева који иде?

⁸ Родите дакле род достојан покајања.

⁹ И не мислите и не говорите у себи: Имамо оца Аврама; јер вам кажем да може Бог и од камења овог подигнути децу Авраму.

¹⁰ Већ и секира код корена дрвету стоји; свако дакле дрво које не рађа добар род, сече се и у огањ баца.

¹¹ Ја дакле крштавам вас водом за покајање; а Онај који иде за мном, јачи је од мене; ја нисам достојан Њему обућу понети; Он ће вас крстити Духом Светим и огњем.

¹² Њему је лопата у руци Његовој, па ће отребити гумно своје, и скупити пшеницу своју у житницу, а плеву ће сажети огњем вечним.

¹³ Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се крсти.

¹⁴ А Јован брањаше Му говорећи: Ти треба мене да крстиш, а Ти ли долазиш к мени?

¹⁵ А Исус одговори и рече му: **Остави сад, јер тако нам треба испунити сваку правду.** Тада Јован остави Га.

¹⁶ И крстивши се Исус изиђе одмах из воде; и гле, отворише Му се небеса, и виде Духа Божјег где силази као голуб и дође на Њега.

¹⁷ И гле, глас с неба који говори: Ово је Син мој љубазни који је по мојој вољи.

4

Исуса куша сотона; почиње да учи, позива своје прве ученике и исцељује сваку болест.

¹ Тада Исуса одведе Дух у пустињу да Га ђаво куша.

² И постивши се дана четрдесет и ноћи четрдесет, напоследку огладне.

³ И приступи к Њему кушач и рече: Ако си Син Божји, реци да камење ово хлебови постану.

⁴ А Он одговори и рече: **Писано је: Не живи човек о самом хлебу, но о свакој речи која излази из уста Божјих.**

⁵ Тада одведе Га ђаво у свети град и постави Га наврх цркве;

⁶ па Му рече: Ако си Син Божји, скочи доле, јер у писму стоји да ће

анђелима својим заповедити за тебе,

и

узеће те на руке,

да где не запнеш за камен ногом својом.

⁷ А Исус рече њему: **Али и то стоји написано: Немој кушати Господа Бога свог.**

⁸ Опет Га узе ђаво и одведе Га на гору врло високу, и показа Му сва царства овог света и славу њихову;

⁹ и рече Му: Све ово даћу теби ако паднеш и поклониш ми се.

¹⁰ Тада рече њему Исус: **Иди од мене, сотоно; јер стоји написано:**

**Господу Богу свом поклањај се
и Њему једино служи.**

11 Тада остави Га ђаво, и гле, анђели приступише и службаху Му.

12 А кад чу Исус да је Јован предан, отиде у Галилеју.

13 И оставивши Назарет дође и намести се у Капернауму приморском на међи Завулоновој и Нефталимовој.

14 Да се збуде шта је рекао Исаија пророк говорећи:

15 Земља Завулонова и земља Нефталимова,
на путу к мору с оне стране Јордана,
Галилеја незнабожачка.

16 Људи који седе у тами,
видеше видело велико,
и онима што седе на страни и у сену смртном,
засветли видело.

17 Отада поче Исус учити и говорити: **Покајте се,
јер се приближи царство небеско.**

18 И идући покрај мора галилејског виде два брата, Симона, који се зове Петар, и Андрију брата његовог, где међу мреже у море, јер беху рибари.

19 И рече им: **Хајдете за мном, и учинићу вас
ловцима људским.**

20 А они тај час оставише мреже и за Њим отидоше.

21 И отишавши одатле виде друга два брата, Јакова Зеведејевог, и Јована брата његовог, у лађи са Зеведејем оцем њиховим где крпе мреже своје, и позва их.

22 А они тај час оставише лађу и оца свог и за Њим отидоше.

23 И прохођаше по свој Галилеји Исус учећи по зборницама њиховим, и проповедајући јеванђеље о царству, и исцељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.

24 И отиде глас о Њему по свој Сирији и приведоше Му све болесне од различних болести и с различним мукама, и бесне, и месечњаке, и узете, и исцели их.

25 И за Њим иђаше народа много из Галилеје, и из Десет Градова, и из Јерусалима, и Јудеје, и испреко Јордана.

5

Беседа на гори: Блаженства. Достојанство и дужности ученика. Закон ће се цео извршити.

1 А кад Он виде народ, попе се на гору, и седе, и приступише Му ученици Његови.

2 И отворивши уста своја учаше их говорећи:

3 Благо сиромашнима духом, јер је њихово царство небеско.

4 Благо онима који плачу, јер ће се утешити.

5 Благо кроткима, јер ће наследити земљу.

6 Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити.

7 Благо милостивима, јер ће бити помиловани.

8 Благо онима који су чистог срца, јер ће Бога видети.

9 Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божји назвати.

10 Благо прогнанима правде ради, јер је њихово царство небеско.

11 Благо вама ако вас узасрамоте и успрогоне и кажу на вас свакојаке рђаве речи лажући, мене ради.

12 Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогонили пророке пре вас.

13 Ви сте со земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити низашта, осим да се проспе напоље и да је људи погазе.

14 Ви сте видели свету; не може се град сакрити кад на гори стоји.

15 Нити се ужиже свећа и меће под суд него на свећњак, те светли свима који су у кући.

16 Тако да се светли ваше видели пред људима, да виде ваша добра дела, и славе Оца нашег који је на небесима.

17 Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да испуним.

18 Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, неће нестати ни најмање словце или једна титла из закона док се све не изврши.

19 Ако ко поквари једну од ових најмањих заповести и научи тако људе, најмањи назваће се у царству небеском; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у царству небеском.

20 Јер вам кажем да ако не буде већа правда ваша него књижевника и фарисеја, нећете ући у царство небеско.

21 Чули сте како је казано старима: Не убиј; јер ко убије, биће крив суду.

22 А ја вам кажем да ће сваки који се гневи на брата свог низашта, бити крив суду; а ако ли ко рече брату свом: Рака! Биће крив скупштини; а ко рече: Будало! Биће крив паклу огњеном.

23 Зато дакле ако принесеш дар свој к олтару, и онде се опоменеш да брат твој има нешто на те,

24 остави онде дар свој пред олтаром, и иди пре те се помири с братом својим, па онда дођи и принеси дар свој.

25 Мири се са супарником својим брзо, док си на путу с њим, да те супарник не преда судији, а судија да те не преда слуги и у тамницу да те не ставе.

26 Заиста ти кажем: нећеш изаћи оданде док не даш до последњег динара.

27 Чули сте како је казано старима: Не чини прељубе.

28 А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у срцу свом.

29 А ако те око твоје десно саблажњава, ископај га и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао.

30 И ако те десна рука твоја саблажњава, одсеци је и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао.

31 Тако је казано: Ако ко пусти жену своју, да јој да књигу распусну.

32 А ја вам кажем да сваки који пусти жену своју, осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; и који пуштеницу узме прељубу чини.

33 Још сте чули како је казано старима: Не куни се криво, а испуни шта си се Господу заклео.

34 А ја вам кажем: не куните се никако: ни небом, јер је престо Божји;

35 ни земљом, јер је подножје ногама Његовим; ни Јерусалимом, јер је град великог Цара.

36 Ни главом својом не куни се, јер не можеш длаке једне беле или црне учинити.

37 Дакле нека буде ваша реч: да - да; не - не; а шта је више од овог, ода зла је.

38 Чули сте да је казано: Око за око, и зуб за зуб.

39 А ја вам кажем да се не браните ода зла, него ако те ко удари по десном твом образу, обрни му и други;

40 и који хоће да се суди с тобом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину.

41 И ако те потера ко један сат, иди с њиме два.

42 Који иште у тебе, подај му; и који хоће да му узајмиш, не одреци му.

43 Чули сте да је казано: Љуби ближњег свог, и мрзи на непријатеља свог.

44 А ја вам кажем: љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас мрзе и молите се Богу за оне који вас гоне;

45 да budete синови Оца свог који је на небесима; јер Он заповеда свом сунцу, те обасјава и зле и добре, и даје дажд праведнима и неправеднима.

46 Јер ако љубите оне који вас љубе, какву плату имате? Не чине ли то и цариници?

47 И ако Бога називате само својој браћи, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци?

48 Будите ви дакле савршени, као што је савршен Отац ваш небески.

6

Наставак беседе на гори: О милостињи, молитви и посту. Не треба се бринути за оно што је земаљско.

¹ Пазите да правду своју не чините пред људима да вас они виде; иначе плату немате од Оца свог који је на небесима.

² Кад дакле дајеш милостињу, не труби пред собом, као што чине лицемери по зборницама и по улицама да их хвале људи. Заиста вам кажем: примили су плату своју.

³ А ти кад чиниш милостињу, да не зна левица твоја шта чини десница твоја.

⁴ Тако да буде милостиња твоја тајна; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.

⁵ И кад се молиш Богу, не буди као лицемери, који радо по зборницама и на раскршћу по улицама стоје и моле се да их виде људи. Заиста вам кажем да су примили плату своју.

⁶ А ти кад се молиш, уђи у клет своју, и затворивши врата своја, помоли се Оцу свом који је у тајности; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.

⁷ А кад се молите, не говорите много ко незнабошци; јер они мисле да ће за многе речи своје бити услышени.

⁸ Ви дакле не будите као они; јер зна Отац ваш шта вам треба пре молитве ваше;

9 овако дакле молите се ви:

Оче наш који си на небесима,
да се свети име Твоје;

10 Да дође царство Твоје;
да буде воља Твоја
и на земљи као на небу;

11 Хлеб наш потребни дај нам данас;

12 И опрости нам дугове наше
као и ми што опраштамо дужницима својим;

13 И не наведи нас у напаст;
но избави нас ода зла.

Јер је Твоје царство, и сила, и слава ва век.
Амин.

14 Јер ако опраштате људима грехе њихове,
опростиће и вама Отац ваш небески.

15 Ако ли не опраштате људима грехе њихове,
ни Отац ваш неће опростити вама грехе ваше.

16 А кад постите, не будите жалосни као
лицемери; јер они начине бледа лица своја да их
виде људи где посте. Заиста вам кажем да су
примили плату своју.

17 А ти кад постиш, намажи главу своју, и лице
своје умиј,

18 да те не виде људи где постиш, него Отац
твој који је у тајности; и Отац твој који види тајно,
платиће теби јавно.

19 Не сабирајте себи благо на земљи, где мољац
и рђа квари, и где лупежи поткопавају и краду;

20 него сабирајте себи благо на небу, где ни мољац ни рђа не квари, и где лупежи не поткопавају и не краду.

21 Јер где је ваше благо, онде ће бити и срце ваше.

22 Свећа је телу око. Ако дакле буде око твоје здраво, све ће тело твоје светло бити.

23 Ако ли око твоје кварно буде, све ће тело твоје тамно бити. Ако је дакле видело што је у теби тама, а камоли тама?

24 Нико не може два господара служити: јер или ће на једног мрзети, а другог љубити; или једном волети, а за другог не марити. Не можете Богу служити и мамони.

25 Зато вам кажем: не брините се за живот свој, шта ћете јести, или шта ћете пити; ни за тело своје, у шта ћете се обући. Није ли живот претежнији од хране, и тело од одела?

26 Погледајте на птице небеске како не сеју, нити жњу, ни сабирају у житнице; па Отац ваш небески храни их. Нисте ли ви много претежнији од њих?

27 А ко од вас бринући се може примакнути расту свом лакат један?

28 И за одело што се бринете? Погледајте на љиљане у пољу како расту; не труде се нити преду.

29 Али ја вам кажем да ни Соломун у свој својој слави не обуче се као један од њих.

30 А кад траву у пољу, која данас јесте, а сутра се у пећ баца, Бог тако одева, а камоли вас, маловерни?

31 Не брините се дакле говорећи: Шта ћемо јести, или, шта ћемо пити, или, чим ћемо се оденути?

32 Јер све ово незнабошци ишту; а зна и Отац ваш небески да вама треба све ово.

33 Него иштите најпре царство Божје, и правду Његову, и ово ће вам се све додати.

34 Не брините се дакле за сутра; јер сутра бринуће се за се. Доста је сваком дану зла свог.

7

Крај беседе на гори: О суђењу без љубави, о моћи молитве и о извршењу Божије воље.

1 Не судите да вам се не суди;

2 јер каквим судом судите, онаквим ће вам судити; и каквом мером мерите, онаквом ће вам се мерити.

3 А зашто видиш трун у оку брата свог, а брвна у оку свом не осећаш?

4 Или, како можеш рећи брату свом: Стани да ти извадим трун из ока твог; а ето брвно у оку твојем?

5 Лицемере! Извади најпре брвно из ока свог, па ћеш онда видети извадити трун из ока брата свог.

6 Не дајте светиње псима; нити међите бисера свог пред свиње, да га не погазе ногама својим, и вративши се не растргну вас.

7 Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се.

8 Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвориће му се.

9 Или који је међу вама човек у кога ако заиште син његов хлеба камен да му да?

10 Или ако рибе заиште да му да змију?

11 Кад дакле ви, зли будући, умете даре добре давати деци својој, колико ће више Отац ваш небески дати добра онима који Га моле?

12 Све дакле што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: јер је то закон и пророци.

13 Уђите на уска врата; јер су широка врата и широк пут што воде у пропаст, и много их има који њим иду.

14 Као што су уска врата и тесан пут што воде у живот, и мало их је који га налазе.

15 Чувајте се од лажних пророка, који долазе к вама у оделу овчијем, а унутра су вуци грабљиви.

16 По родовима њиховим познаћете их. Еда ли се бере с трња грожђе, или с чичка смокве?

17 Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа.

18 Не може дрво добро родова злих рађати, ни дрво зло родова добрих рађати.

19 Свако дакле дрво које не рађа род добар, секу и у огањ бацају.

20 И тако дакле по родовима њиховим познаћете их.

21 Неће сваки који ми говори: Господе! Господе! ући у царство небеско; но који чини по вољи Оца мог који је на небесима.

22 Многи ће рећи мени у онај дан: Господе! Господе! Нисмо ли у име Твоје пророковали, и Твојим именом ђаволе изгонили, и Твојим именом чудеса многа творили?

23 И тада ћу им ја казати: Никад вас нисам знао; идите од мене који чините безакоње.

24 Сваки дакле који слуша ове моје речи и извршује их, казаћу да је као мудар човек који сазида кућу своју на камену:

25 И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и нападоше на кућу ону, и не паде; јер беше утврђена на камену.

26 А сваки који слуша ове моје речи а не извршује их, он ће бити као човек луд који сазида кућу своју на песку:

27 И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и ударише у кућу ону, и паде, и распаде се страшно.

28 И кад сврши Исус речи ове, дивљаше се народ науци Његовој.

29 Јер их учаше као Онај који власт има, а не као књижевници.

8

Исус исцељује губавог слугу капетановог, Петрову ташту и друге болеснике, поучава своја два ученика, стишава олују и помаже два бесна човека.

1 А кад сиђе с горе, за Њим иђаше народа много.

2 И гле, човек губав дође и клањаше Му се говорећи: Господе! Ако хоћеш, можеш ме очистити.

3 И пруживши руку Исус, дохвати га се говорећи: **Хоћу, очисти се.** И одмах очисти се од губе.

4 И рече му Исус: **Гледај, ником не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар који је заповедио Мојсије ради сведочанства њима.**

5 А кад уђе у Капернаум, приступи к Њему капетан молећи Га

6 и говорећи: Господе! Слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло.

7 А Исус му рече: **Ја ћу доћи и исцелићу га.**

⁸ И капетан одговори и рече: Господе! Нисам достојан да под кров мој уђеш; него само реци реч, и оздравиће слуга мој.

⁹ Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и служи свом: Учини то, и учини.

¹⁰ А кад чу Исус, удиви се и рече онима што иђаху за Њим: **Заиста вам кажем: ни у Израилју толике вере не нађох.**

¹¹ **И то вам кажем да ће многи од истока и запада доћи и сешће за трпезу с Авраамом и Исаком и Јаковом у царству небеском:**

¹² **А синови царства изгнаће се у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.**

¹³ А капетану рече Исус: **Иди, и како си веровао нека ти буде.** И оздрави слуга његов у тај час.

¹⁴ И дошавши Исус у дом Петров виде ташту његову где лежи и грозница је тресе.

¹⁵ И прихвати је за руку, и пусти је грозница, и уста, и служаше Му.

¹⁶ А увече доведоше к Њему бесних много, и изгна духове речју, и све болеснике исцели:

¹⁷ Да се збуди шта је казао Исаија пророк говорећи: Он немоћи наше узе и болести понесе.

¹⁸ А кад виде Исус много народа око себе, заповеди ученицима својим да иду на оне стране.

¹⁹ И приступивши један књижевник рече Му: Учитељу! Ја идем за Тобом куд год Ти пођеш.

²⁰ Рече њему Исус: **Лисице имају јаме и птице небеске гнезда; а Син човечији нема где главе заклонити.**

21 А други од ученика Његових рече Му: Господе! Допусти ми најпре да идем да упокам оца свог.

22 А Исус рече њему: **Хајде за мном, а остави нека мртви упогавају своје мртваце.**

23 И кад уђе у лађу, за Њим уђоше ученици Његови.

24 И гле, олуја велика постаде на мору да се лађа покри валовима; а Он спаваше.

25 И прикучивши се ученици Његови пробудише Га говорећи: Господе! Избави нас, изгибосмо.

26 И рече им: **Зашто сте страшљиви, малOVERни?** Тада уставши запрети ветровима и мору, и постаде тишина велика.

27 А људи чудише се говорећи: Ко је Овај да Га слушају и ветрови и море?

28 А кад дође на оне стране у земљу гергесинску, среташе Га два бесна, који излазе из гробова, тако зла да не могаше нико проћи путем оним.

29 И гле, повикаше: Шта је Теби до нас, Исусе, Сине Божји? Зар си дошао амо пре времена да мучиш нас?

30 А далеко од њих пасаше велико крдо свиња.

31 И ђаволи мољаху Га говорећи: Ако нас изгониш, пошљи нас да идемо у крдо свиња.

32 И рече им: **Идите.** И они изишавши отидоше у свиње. И гле, навали сво крдо с брега у море, и потопише се у води.

33 А свињари побегоше; и дошавши у град казаше све, и за бесне.

34 И гле, сав град изиђе на сусрет Исусу; и видевши Га молише да би отишао из њиховог краја.

9

Узети. Матеј и ученици Јованови. Кћи Јаирова и жена која болује од течења крви. Два слепа и један нем. Позив ученицима да се моле за посленике на жетви.

¹ И ушавши у лађу пређе и дође у свој град.

² И гле, донесоше Му узета који лежаше на одру. И видевши Исус веру њихову рече узетом: **Не бој се, синко, опраштају ти се греси твоји.**

³ И гле, неки од књижевника рекоше у себи: Овај хули на Бога.

⁴ И видећи Исус помисли њихове рече: **Зашто зло мислите у срцима својим?**

⁵ Јер шта је лакше рећи: **Опраштају ти се греси; или рећи: Устани и ходи?**

⁶ Али да знате да власт има Син човечији на земљи опраштати грехе (тада рече узетом): **Устани, узми одар свој и иди дома.**

⁷ И уставши отиде дома.

⁸ А људи видећи чудише се, и хвалише Бога, који је дао власт такву људима.

⁹ И одлазећи Исус оданде виде човека где седи на царини, по имену Матеја, и рече му: **Хајде за мном.** И уставши отиде за Њим.

¹⁰ И кад јеђаше у кући, гле, многи цариници и грешници дођоше и јеђаху с Исусом и с ученицима Његовим.

¹¹ И видевши то фарисеји говораху ученицима Његовим: **Зашто с цариницима и грешницима учитељ ваш једе и пије?**

¹² А Исус чувши то рече им: **Не требају здрави лекара него болесни.**

13 Него идите и научите се шта значи: Милости хоћу, а не прилога. Јер ја нисам дошао да зовем праведнике но грешнике на покајање.

14 Тада приступише к Њему ученици Јованови говорећи: Зашто ми и фарисеји постимо много, а ученици твоји не посте?

15 А Исус рече им: Еда ли могу сватови плакати док је с њима женик? Него ће доћи време кад ће се отети од њих женик, и онда ће постити.

16 Јер нико не меће нову закрпу на стару хаљину; јер ће се закрпа одадрети од хаљине, и гора ће рупа бити.

17 Нити се лије вино ново у мехове старе; иначе мехови продру се и вино се пролије, и мехови пропадну. Него се лије вино ново у мехове нове, и обоје се сачува.

18 Док Он тако говораше њима, гле, кнез некакав дође и клањаше Му се говорећи: Кћи моја сад умре; него дођи и метни на њу руку своју, и оживеће.

19 И уставши Исус за њим пође и ученици Његови.

20 И гле, жена која је дванаест година боловала од течења крви приступи састраг и дохвати Му се скута од хаљине Његове.

21 Јер говораше у себи: Само ако се дотакнем хаљине Његове, оздравићу.

22 А Исус обазревши се и видевши је рече: **Не бој се, кћери; вера твоја помогла ти је.** И оздрави жена од тог часа.

23 И дошавши Исус у дом кнежев и видевши свираче и људе забуњене

24 рече им: **Одступите, јер девојка није умрла, него спава.** И подсмеваху Му се.

25 А кад истера људе, уђе, и ухвати је за руку, и уста девојка.

26 И отиде глас овај по свој земљи оној.

27 А кад је Исус одлазио оданде, за Њим иђаху два слепца вичући и говорећи: Помилуј нас, сине Давидов!

28 А кад дође у кућу, приступише к Њему слепци, и рече им Исус: **Верујете ли да могу то учинити?** А они Му рекоше: Да Господе.

29 Тададохвати се очију њихових говорећи: **По вери вашој нека вам буде.**

30 И отворише им се очи. И запрети им Исус говорећи: **Гледајте да нико не дозна.**

31 А они изишавши разгласише Га по свој земљи оној.

32 Кад они пак изиђоше, гле, доведоше к Њему човека немог и бесног.

33 И пошто изгна ђавола, проговори неми. И дивљаше се народ говорећи: Никада се тога није видело у Израилју.

34 А фарисеји говораху: Помоћу кнеза ђаволског изгони ђаволе.

35 И прохођаше Исус по свим градовима и селима учећи по зборницама њиховим и проповедајући јеванђеље о царству, и исцељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.

36 А гледајући људе сажали Му се, јер беху сметени и расејани као овце без пастира.

³⁷ Тада рече ученицима својим: Жетве је много, а посленика мало.

³⁸ Молите се, дакле, Господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.

10

Исус шаље дванаест својих ученика, овлашћује их и упућује их.

¹ И дозавши својих дванаест ученика даде им власт над духовима нечистим да их изгоне, и да исцељују од сваке болести и сваке немоћи.

² А дванаест апостола имена су ова: први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Зеведејев, и Јован брат његов;

³ Филип и Вартоломије; Тома, и Матеј цариник; Јаков Алфејев, и Левије прозвани Тадија;

⁴ Симон Кананит, и Јуда Искариотски, који Га и предаде.

⁵ Ових дванаест посла Исус и заповеди им говорећи: На пут незнабожаца не идите, и у град самарјански не улазите.

⁶ Него идите к изгубљеним овцама дома Израилјевог.

⁷ А ходећи проповедајте и казујте да се приближило царство небеско.

⁸ Болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижите, ђаволе изгоните; за бадава сте добили, за бадава и дајите.

⁹ Не носите злата ни сребра ни бронзе у појасима својим,

¹⁰ ни торбе на пут, ни две хаљине ни обуће ни штапа; јер је посленик достојан свог јела.

11 А кад у који град или село уђете, испитајте ко је у њему достојан, и онде останите док не изиђете.

12 А улазећи у кућу назовите јој: Мир кући овој.

13 И ако буде кућа достојна, доћи ће мир ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир ће се ваш к вама вратити.

14 А ако вас ко не прими нити послуша речи ваше, излазећи из куће или из града оног, отресите прах с ногу својих.

15 Заиста вам кажем: лакше ће бити земљи содомској и гоморској у дан страшног суда него ли граду оном.

16 Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове: будите дакле мудри као змије и безазлени као голубови.

17 А чувајте се од људи; јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својим биће вас.

18 И пред властелје и цареве водиће вас мене ради за сведочанство њима и незнабошцима.

19 А кад вас предаду, не брините се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати.

20 Јер ви нећете говорити, него Дух Оца вашег говориће из вас.

21 А предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће деца на родитеље и побиће их.

22 И сви ће мрзети на вас имена мог ради; али који претрпи до краја благо њему.

23 А кад вас потеряју у једном граду, бежите у други. Јер вам кажем заиста: нећете обићи градова Израилјевих док дође Син човечији.

24 Нема ученика над учитељем својим ни слуге над господаром својим.

25 Доста је ученику да буде као учитељ његов и служи као господар његов. Кад су домаћина назвали Веелзевулом, а камо ли домаће његове?

26 Не бојте их се дакле; јер нема ништа сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати.

27 Шта вам говорим у тами, казујте на виду; и шта вам се шапће на уши, проповедајте с кровова.

28 И не бојте се оних који убијају тело, а душу не могу убити; него се бојте Оног који може и душу и тело погубити у паклу.

29 Не продају ли се два врапца за један динар? Па ни један од њих не може пасти на земљу без оца вашег.

30 А вама је и коса на глави сва избројана.

31 Не бојте се, дакле; ви сте бољи од много врабаца.

32 А који год призна мене пред људима, признаћу и ја њега пред Оцем својим који је на небесима.

33 А ко се одрекне мене пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред Оцем својим који је на небесима.

34 Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир него мач.

35 Јер сам дошао да раставим човека од оца његовог и кћер од матере њене и снаху од свекрве њене:

36 И непријатељи човеку постаће домашњи његови.

37 Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан.

38 И који не узме крст свој и не пође за мном, није мене достојан.

39 Који чува душу своју, изгубиће је; а који изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.

40 Који вас прима, мене прима; а који мене прима, прима Оног који ме је послао.

41 Који прима пророка у име пророчко, плату пророчку примиће; а који прима праведника у име праведничко, плату праведничку примиће.

42 И ако ко напоји једног од ових малих само чашом студене воде у име ученичко, заиста вам кажем, неће му плата пропасти.

11

Питање Крститељево и Исусово лично сведочанство. Тешко градовима који се нису покајали. Хвала Оцу. Позивање уморних.

¹ И кад сврши Исус заповести дванаесторици ученика својих, отиде оданде даље да учи и да проповеда по градовима њиховим.

² А Јован чувши у тамници дела Христова посла двојицу ученика својих,

³ и рече Му: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?

⁴ А Исус одговарајући рече им: **Идите и кажите Јовану шта чујете и видите:**

⁵ Слепи прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глуви чују, мртви устају и сиромашнима проповеда се јеванђеље.

⁶ И благо ономе који се не саблазни о мене.

⁷ А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о Јовану: Шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља ветар?

⁸ Или шта сте изишли да видите? Човека у меке хаљине обучена? Ето, који меке хаљине носе по царским су дворовима.

⁹ Или шта сте изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка.

¹⁰ Јер је ово онај за кога је писано: Ето, ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим, који ће приправити пут Твој пред Тобом.

¹¹ Заиста вам кажем: Ни један између рођених од жена није изишао већи од Јована Крститеља; а најмањи у царству небеском већи је од њега.

¹² А од времена Јована Крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силеције добијају га.

¹³ Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована.

¹⁴ И ако хоћете веровати, он је Илија што ће доћи.

¹⁵ Који има уши да чује нека чује.

¹⁶ Али какав ћу казати да је овај род? Он је као деца која седе по улицама и вичу својим друговима,

¹⁷ и говоре:

Свирасмо вам, и не играсте;
жалисмо вам се, и не јаукасте.

¹⁸ Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: Ђаво је у њему.

¹⁹ Дође Син човечији, који и једе и пије, а они кажу: Гле човека изјелице и пијанице,

друга цариницима и грешницима. И оправдаше премудрост деца њена.

²⁰ Тада поче Исус викати на градове у којима су се догодила највећа чудеса Његова, па се нису покајали:

²¹ Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама, давно би се у врећи и пепелу покајали.

²² Али вам кажем: Тиру и Сидону лакше ће бити у дан страшног суда него вама.

²³ И ти Капернауме! Који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти: јер да су у Содому била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана.

²⁴ Али вам кажем да ће земљи содомској лакше бити у дан страшног суда него теби.

²⁵ У то време одговори Исус, и рече: Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудрих и разумних а казао си простима.

²⁶ Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.

²⁷ Све је мени предао Отац мој, и нико не зна Сина до Отац; нити Оца ко зна до Син и ако коме Син хоће казати.

²⁸ Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.

²⁹ Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смиран у срцу, и наћи ћете покој душама својим.

³⁰ Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.

12

Христос брани оне што кидају класје и

лечење у Суботу, исцељује бесног, кажњава фарисејско хуљење на Бога и неће да да знак; показује ко су Његови прави сродници.

¹ У то време иђаше Исус у суботу кроз усеве: а ученици Његови огладнеше, и почеше тргати класје, и јести.

² А фарисеји видевши то рекоше Му: Гле, ученици твоји чине шта не ваља чинити у суботу.

³ А Он рече им: **Нисте ли читали шта учини Давид кад огладне, он и који беху с њим?**

⁴ **Како уђе у кућу Божју, и хлебове постављене поједе, којих није ваљало јести њему ни онима што су били с њим, него самим свештеницима.**

⁵ **Или нисте читали у закону како у суботу свештеници у цркви суботу погане, па нису криви?**

⁶ **А ја вам кажем да је овде онај који је већи од цркве.**

⁷ **Кад бисте пак знали шта је то: Милости хоћу а не прилога, никад не бисте осуђивали праве;**

⁸ **јер је Господар и од суботе Син човечији.**

⁹ И отишавши оданде дође у зборницу њихову.

¹⁰ И гле, човек беше ту с руком сувом; и запиташе Га говорећи: Ваља ли у суботу лечити? Да би Га окривили.

¹¹ А Он рече им: **Који је међу вама човек који има овцу једну па ако она у суботу упадне у јаму неће је узети и извадити?**

¹² **А колико је човек претежнији од овце? Дакле ваља у суботу добро чинити.**

¹³ Тада рече човеку: **Пружи руку своју.** И пружи. И постаде здрава као и друга.

¹⁴ А фарисеји изишавши начинише веће о Њему како би Га погубили. Но Исус дознавши то уклони

се оданде.

¹⁵ И за Њим идоше људи многи, и исцели их све.

¹⁶ И запрети им да Га не разглашују:

¹⁷ Да се збуде шта је казао Исаија пророк говорећи:

¹⁸ Гле, слуга мој, кога сам изабрао,
љубазни мој, који је по вољи душе моје:
метнућу дух свој на Њега,
и суд незнабошцима јавиће.

¹⁹ Неће се свађати ни викати,
нити ће чути ко по распутицама глас Његов.

²⁰ Трску стучену неће преломити
и свештило запаљено неће угасити
док правда не одржи победу.

²¹ И у име Његово уздаће се народи.

²² Тада доведоше к Њему беснога који беше нем
и слеп; и исцели га да неми и слепи стаде говорити
и гледати.

²³ И дивљаху се сви људи говорећи: Није ли ово
Христос, син Давидов?

²⁴ А фарисеји чувши то рекоше: Овај другачије
не изгони ђавола до помоћу Веелзевула кнеза
ђаволског.

²⁵ А Исус знајући мисли њихове рече им: Свако
царство које се раздели само по себи, опустеће; и
сваки град или дом који се раздели сам по себи,
пропашће.

²⁶ И ако сотона сотону изгони, сам по себи
разделио се; како ће дакле остати царство
његово?

27 И ако ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће вам они бити судије.

28 А ако ли ја Духом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство небеско.

29 Или како може ко ући у кућу јакога и покућство његово отети, ако најпре не свеже јакога? И онда ће кућу његову опленили.

30 Који није са мнош, против мене је; и који не сабира са мнош, просипа.

31 Зато вам кажем: сваки грех и хула опростиће се људима; а на Духа Светог хула неће се опростити људима.

32 И ако ко рече реч на Сина човечијег, опростиће му се; а који рече реч на Духа Светог, неће му се опростити ни на овом свету ни на оном.

33 Или усадите дрво добро, и род његов биће добар; или усадите дрво зло, и род његов зао биће; јер се по роду дрво познаје.

34 Породи аспидини! Како можете добро говорити, кад сте зли? Јер уста говоре од сувишка срца.

35 Добар човек из добре клети износи добро; а зао човек из зле клети износи зло.

36 А ја вам кажем да ће за сваку празну реч коју кажу људи дати одговор у дан страшног суда.

37 Јер ћеш се својим речима оправдати, и својим ћеш се речима осудити.

38 Тада одговорише неки од књижевника и фарисеја говорећи: Учитељу! Ми би ради од тебе знак видети.

39 А Он одговарајући рече им: Род зли и прељуботворни тражи знак; и неће му се дати знак

осим знака Јоне пророка.

⁴⁰ Јер као што је Јона био у трбуху китовом три дана и три ноћи: тако ће бити и Син човечији у срцу земље три дана и три ноћи.

⁴¹ Ниневљани изићи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер се покајаше Јониним поучењем: а гле, овде је већи од Јоне.

⁴² Царица јужна изићи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овде је већи од Соломуна.

⁴³ А кад нечисти дух изиђе из човека, иде кроз безводна места тражећи покоја, и не нађе га.

⁴⁴ Онда рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао; и дошавши нађе празан, пометен и украшен.

⁴⁵ Тада отиде и узме седам других духова горих од себе, и ушавши живе онде; и буде потоње горе човеку оном од првог. Тако ће бити и овоме роду злome.

⁴⁶ Док Он још говораше с људима, гле, мати Његова и браћа Његова стајаху напољу и чекаху да говоре с Њиме.

⁴⁷ И неко Му рече: Ево мати Твоја и браћа Твоја стоје на пољу, ради су да говоре с Тобом.

⁴⁸ А Он одговори и рече ономе што Му каза: **Ко је мати моја, и ко су браћа моја?**

⁴⁹ И пруживши руку своју на ученике своје рече: **Ето мати моја и браћа моја.**

⁵⁰ Јер ко извршује вољу Оца мог који је на небесима, онај је брат мој и сестра и мати.

13

Седам прича о царству Божијем. Исус презрен на својој постојбини.

¹ И онај дан изишавши Исус из куће сеђаше крај мора.

² И сабраше се око Њега људи многи, тако да мора ући у лађу и сести; а народ сав стајаше по брегу.

³ И Он им казива много у причама говорећи: **Гле, изиђе сејач да сеје.**

⁴ И кад сејаше, једна зрна падоше крај пута, и дођоше птице и позобаше их;

⁵ а друга падоше на каменита места, где не беше много земље, и одмах изникосе; јер не беше у дубину земље.

⁶ И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше.

⁷ А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их.

⁸ А друга падоше на земљу добру, и доношаху род, једно по сто, а једно по шездесет, а једно по тридесет.

⁹ Ко има уши да чује нека чује.

¹⁰ И приступивши ученици рекоше Му: Зашто им говориш у причама?

¹¹ А Он одговарајући рече им: **Вама је дано да знате тајне царства небеског, а њима није дано.**

¹² Јер ко има, даће му се, и претећи ће му; а који нема, узеоће му се и оно што има.

¹³ Зато им говорим у причама, јер гледајући не виде, и чујући не чују нити разумеју.

¹⁴ И збива се на њима пророштво Исаијино, које говори:

Ушима ћете чути, и нећете разумети;
и очима ћете гледати, и нећете видети.

15 Јер је одрвенило срце ових људи,
и ушима тешко чују,
и очи су своје затворили
да како не виде очима,
и ушима не чују,
и срцем не разумеју,
и не обрете се да их исцелим.

16 А благо вашим очима што виде, и ушима
вашим што чују.

17 Јер вам кажем заиста да су многи пророци
и праведници желели видети шта ви видите, и не
видеше; и чути шта ви чујете, и не чуше.

18 Ви пак чујте причу о сејачу:

19 Свакоме који слуша реч о царству и не
разуме, долази нечастиви и краде посејано у срцу
његовом: то је око пута посејано.

20 А на камену посејано то је који слуша реч и
одмах с радости прими је,

21 али нема корена у себи, него је непостојан,
па кад буде до невоље или га потерају речи ради,
одмах удари натраг.

22 А посејано у трњу то је који слуша реч, но
брига овог света и превара богатства загуше реч,
и без рода остане.

23 А посејано на доброј земљи то је који слуша
реч и разуме, који дакле и род рађа, и доноси један
по сто, а један по шездесет, а један по тридесет.

24 Другу причу каза им говорећи: Царство је
небеско као човек који посеја добро семе у пољу
свом,

25 а кад људи поспаше, дође његов непријатељ и посеја кукољ по пшеници, па отиде.

26 А кад ниче усев и род донесе, онда се показа кукољ.

27 Тада дођоше слуге домаћинове и рекоше му: Господару! Ниси ли ти добро семе сејао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?

28 А он рече им: Непријатељ човек то учини. А слуге рекоше му: Хоћеш ли дакле да идемо да га почупамо?

29 А он рече: Не; да не би чупајући кукољ почупали заједно с њиме пшеницу.

30 Оставите нека расте обоје заједно до жетве; и у време жетве рећи ћу жетеоцима: Саберите најпре кукољ, и свежите га у сноплје да га сажежем; а пшеницу свезите у житницу моју.

31 Другу причу каза им говорећи: Царство је небеско као зрно горушичино које узме човек и посеје на њиви својој,

32 које је истина најмање од свију семена, али кад узрасте, веће је од свега поврћа, и буде дрво да птице небеске долазе, и седају на његовим гранама.

33 Другу причу каза им: Царство је небеско као квасац који узме жена и метне у три копање брашна док све не ускисне.

34 Све ово у причама говори Исус људима, и без приче ништа не говораше им:

35 Да се збуде шта је казао пророк говорећи: Отворићу у причама уста своја, казаћу сакривено од постања света.

36 Тада остави Исус људе, и дође у кућу. И приступише к Њему ученици Његови говорећи: Кажи нам причу о кукољу на њиви.

37 А Он одговарајући рече им: Који сеје добро семе оно је Син човечији;

38 а њива је свет; а добро семе синови су царства, а кукољ синови су зла;

39 а непријатељ који га је посејао јесте ђаво; а жетва је последак овог века; а жетеоци су анђели.

40 Као што се дакле кукољ сабира, и огњем саживе, тако ће бити на крају овог века.

41 Послаће Син човечији анђеле своје, и сабраће из царства Његовог све саблазни и који чине безакоње.

42 И бациће их у пећ огњену: онде ће бити плач и шкргут зуба.

43 Тада ће се праведници засјати као сунце у царству Оца свог. Ко има уши да чује нека чује.

44 Још је царство небеско као благо сакривено у пољу, које нашавши човек сакри и од радости зато отиде и све што има продаде и купи поље оно.

45 Још је царство небеско као човек трговац који тражи добар бисер,

46 па кад нађе једно многоцено зрно бисера, отиде и продаде све што имаше и купи га.

47 Још је царство небеско као мрежа која се баца у море и заграби од сваке руке рибе;

48 која кад се напуни, извукоше је на крај, и седавши, избраше добре у судове, а зле бацише напоље.

49 Тако ће бити на послетку века: изићи ће анђели и одлучиће зле од праведних.

⁵⁰ И бациће их у пећ огњену: онде ће бити плач и шкргут зуба.

⁵¹ Рече им Исус: Разуместе ли ово? Рекоше Му: Да, Господе.

⁵² А Он им рече: Зато је сваки књижевник који се научио царству небеском као домаћин који износи из клети своје ново и старо.

⁵³ И кад сврши Исус приче ове, отиде оданде.

⁵⁴ И дошавши на постојбину своју, учаше их по зборницама њиховим тако да Му се дивљаху, и говораху: Откуд овоме премудрост ова и моћи?

⁵⁵ Није ли ово дрводељин син? Не зове ли се мати његова Марија, и браћа његова Јаков, и Јосија, и Симон, и Јуда?

⁵⁶ И сестре његове нису ли све код нас? Откуд њему ово све?

⁵⁷ И саблажњаваху се о Њега. А Исус рече им: Нема пророка без части осим на постојбини својој и у дому свом.

⁵⁸ И не створи онде чудеса многих за неверство њихово.

14

Погубљење Јована Крститеља. Исус храни пет хиљада људи, хода по мору и помаже Петру који тоне. Исцељује све који Га дотакну.

¹ У то време дође глас до Ирода четворовласника о Исусу;

² и рече слугама својим: То је Јован крститељ; он устаде из мртвих, и зато чини чудеса.

³ Јер Ирод ухвати Јована, свеза га и баци у тамницу Иродијаде ради жене Филипа брата свог.

4 Јер му говораше Јован: Не можеш ти ње имати.

5 И хтеде да га убије, али се побоја народа; јер га држаху за пророка.

6 А кад беше дан рођења Иродовог, игра кћи Иродијадина пред њима и угоди Ироду.

7 Зато и с клетвом обећа јој дати шта год заиште.

8 А она научена од матере своје: Дај ми, рече, овде на кругу главу Јована крститеља.

9 И забрину се цар; али клетве ради и оних који се гошћаху с њим, заповеди јој дати.

10 И посла те посекоше Јована у тамници.

11 И донесоше главу његову на кругу, и дадоше девојци, и однесе је матери својој.

12 И дошавши ученици његови, узеше тело његово и укопаше га; и дођоше Исусу те јавише.

13 И чувши Исус, отиде оданде у лађи у пусто место насамо. А кад то чуше људи, идоше за Њим пешице из градова.

14 И изашавши Исус виде многи народ, и сажали му се за њих, и исцели болеснике њихове.

15 А пред вече приступише к Њему ученици Његови говорећи: Овде је пусто место, а доцкан је већ; отпусти народ нека иде у села да купи себи хране.

16 А Исус рече им: **Не треба да иду; подајте им ви нека једу.**

17 А они рекоше Му: Немамо овде до само пет хлебова и две рибе.

18 А Он рече: **Донесите ми их овамо.**

19 И заповеди народу да поседају по трави; па узе оних пет хлебова и две рибе, и погледавши на небо благослови, и преломивши даде ученицима својим, а ученици народу.

20 И једоше сви, и наситише се, и накупише комада што претече дванаест котарица пуних.

21 А оних што су јели беше људи око пет хиљада, осим жена и деце.

22 И одмах натера Исус ученике своје да уђу у лађу и напред да иду на оне стране док Он отпусти народ.

23 И одступивши народ попе се на гору сам да се моли Богу. И увече беше онде сам.

24 А лађа беше насред мора у невољи од валова, јер беше противан ветар.

25 А у четврту стражу ноћи отиде к њима Исус идући по мору.

26 И видевши Га ученици по мору где иде, поплашише се говорећи: То је утвара; и од страха повикаше.

27 А Исус одмах рече им говорећи: **Не бојте се; ја сам, не плашите се.**

28 А Петар одговарајући рече: Господе! Ако си Ти, реци ми да дођем к Теби по води.

29 А Он рече: **Ходи.** И изишавши из лађе Петар иђаше по води да дође к Исусу.

30 Но видећи ветар велики уплаши се, и почевши се топити, повика говорећи: Господе, помагај!

31 И одмах Исус пруживши руку ухвати Петра, и рече му: **МалOVERНИ! Зашто се посумња?**

32 И кад уђоше у лађу, преста ветар.

33 А који беху у лађи приступише и поклонише Му се говорећи: Ваистину Ти си Син Божји.

34 И прешавши дођоше у земљу генисаретску.

³⁵ И познавши Га људи из оног места, послаше по свој оној околини, и донесоше к Њему све болеснике.

³⁶ И мољаху Га да се само дотакну скута од Његове хаљине; и који се дотакоше оздравише.

15

Исус одбацује људске обичаје. Услишена жена Хананејка. Исцељује болеснике. Храни четири хиљаде људи.

¹ Тада приступише к Исусу књижевници и фарисеји од Јерусалима говорећи:

² Зашто ученици твоји преступају обичаје старих? Јер не умивају руке своје кад хлеб једу.

³ А Он одговарајући рече им: **Зашто и ви преступате заповест Божју за обичаје своје?**

⁴ Јер Бог заповеда говорећи: Поштуј оца и матер; и који опсује оца или матер смрћу да умре.

⁵ А ви кажете: Ако који рече оцу или матери: Прилог је чим би ти ја могао помоћи;

⁶ може и да не поштује оца свог или матере. И укидoste заповест Божју за обичаје своје.

⁷ Лицемери! Добро је за вас пророковао Исаија говорећи:

⁸ Ови људи приближавају се к мени устима својим, и уснама поштују ме;

а срце њихово далеко стоји од мене.

⁹ Но залуду ме поштују
учећи наукама и заповестима људским.

¹⁰ И дозвавши људе, рече им: **Слушајте и разумите.**

11 Не погани човека шта улази у уста; него шта излази из уста оно погани човека.

12 Тада приступише ученици Његови и рекоше Му: Знаш ли да фарисеји чувши ту реч саблазнише се?

13 А Он одговарајући рече: Свако дрво које није усадио Отац мој небески, искорениће се.

14 Оставите их: они су следеће воће слепцима; а слепац слепца ако води, оба ће у јаму пасти.

15 А Петар одговарајући рече Му: Кажи нам причу ову.

16 А Исус рече: Еда ли сте и ви још неразумни?

17 Зар још не знате да све што улази у уста у трбух иде, и избацује се напоље?

18 А шта излази из уста из срца излази, и оно погани човека.

19 Јер од срца излазе зле мисли, убиства, прељубе, курварства, крађе, лажна сведочанства, хуле на Бога.

20 И ово је што погани човека, а неумивеним рукама јести не погани човека.

21 И изишавши оданде Исус отиде у крајеве тирске и сидонске.

22 И гле, жена Хананејка изађе из оних крајева, и повика к Њему говорећи: Помилуј ме Господе сине Давидов! Моју кћер врло мучи ђаво.

23 А Он јој не одговори ни речи. И приступивши ученици Његови мољаху Га говорећи: Отпусти је, како виче за нама.

24 А Он одговарајући рече: Ја сам послан само к изгубљеним овцама дома Израилјевог.

25 А она приступивши поклони Му се говорећи: Господе помози ми!

26 А Он одговарајући рече: **Није добро узети од деце хлеб и бацити псима.**

27 А она рече: Да, Господе, али и пси једу од мрва што падају с трпезе њихових господара.

28 Тада одговори Исус, и рече јој: **О жено! Велика је вера твоја; нека ти буде како хоћеш.** И оздрави кћи њена од оног часа.

29 И отишавши Исус оданде, дође к мору галилејском, и попевши се на гору, седе онде.

30 И приступише к Њему људи многи који имаху са собом хромих, слепих, немих, узетих и других многих, и положише их к ногама Исусовим, и исцели их,

31 тако да се народ дивљаше, видећи неме где говоре, узете здраве, хроме где иду, и слепе где гледају; и хвалише Бога Израилјевог.

32 А Исус дозававши ученике своје рече: **Жао ми је овог народа, јер већ три дана стоје код мене и немају шта јести; а нисам их рад отпустити гладне да не ослабе на путу.**

33 И рекоше Му ученици Његови: Откуда нам у пустињи толики хлеб да се насити толики народ?

34 И рече им Исус: **Колико хлебова имате?** А они рекоше: Седам, и мало рибице.

35 И заповеди народу да поседају по земљи.

36 И узевши оних седам хлебова и рибе, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својим, а ученици народу.

37 И једоше сви, и наситише се; и накупише комада што претече седам котарица пуних.

38 А оних што су јели беше четири хиљаде људи, осим жена и деце.

39 И отпустивши народ уђе у лађу, и дође у околине магдалске.

16

Фарисеји ишту знак. О квасцу. Петрово сведочанство о Исусу. Прво претсказивање страдања. Христови следбеници.

¹ И приступише к Њему фарисеји и садукееји, и кушајући Га искаху да им покаже знак с неба.

² А Он одговарајући рече им: **Увече говорите: Биће ведро; јер је небо црвено.**

³ И ујутру: Данас ће бити ветар, јер је небо црвено и мутно. Лицемери! Лице небеско умете познавати, а знаке времена не можете познати?

⁴ Род зли и курварски тражи знак, и знак неће му се дати осим знака Јоне пророка. И оставивши их отиде.

⁵ И полазећи ученици Његови на оне стране заборавише узети хлеба.

⁶ А Исус рече им: **Чувајте се квасца фарисејског и садукеејског.**

⁷ А они мишљаху у себи говорећи: То је што нисмо хлеба узели.

⁸ А Исус разумевши рече им: **Шта мислите у себи, маловерни, што хлеба нисте узели?**

⁹ Зар још не разумете нити памтите пет хлебова на пет хиљада, и колико котарица накуписте?

¹⁰ Ни седам хлебова на четири хиљаде, и колико котарица накуписте?

¹¹ **Како не разумете да вам не рекох за хлебове да се чувате квасца фарисејског и садукеејског?**

¹² Тада разумеше да не рече квасца хлебног да се чувају, него науке фарисејске и садукеејске.

13 А кад дође Исус у околине Ћесарије Филипове, питаше ученике своје говорећи: **Ко говоре људи да је Син човечији?**

14 А они рекоше: Једни говоре да си Јован крститељ, други да си Илија, а други Јеремија, или који од пророка.

15 Рече им Исус: **А ви шта мислите ко сам ја?**

16 А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога Живога.

17 И одговарајући Исус рече му: **Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тело и крв нису то теби јавили, него Отац мој који је на небесима.**

18 А и ја теби кажем: ти си Петар, и на овом камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена неће је надрладати.

19 И даћу ти кључеве од царства небеског: и шта свежеш на земљи биће свезано на небесима, и шта разрешиш на земљи биће разрешено на небесима.

20 Тада запрети Исус ученицима својим да ником не казују да је Он Христос.

21 Отада поче Исус казивати ученицима својим да Њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострадади од старешина и од главара свештеничких и књижевника, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.

22 И узевши Га Петар поче Га одвраћати говорећи: Боже сачувај! Неће то бити од тебе.

23 А Он обрнувши се рече Петру: **Иди од мене сотоно; ти си ми саблазан; јер не мислиш шта је Божје него људско.**

24 Тада Исус рече ученицима својим: **Ако ко хоће за мном ићи, нека се одрекне себе, и узме**

крст свој и иде за мнош.

²⁵ Јер ко хоће своју душу да сачува, изгубиће је; а ако ко изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.

²⁶ Јер каква је корист човеку ако сав свет добије а души својој науди? Или какав ће откуп дати човек за своју душу?

²⁷ Јер ће доћи Син човечији у слави Оца свог с анђелима својим, и тада ће се вратити свакоме по делима његовим.

²⁸ Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде Сина човечијег где иде у царству свом.

17

Христово преображење. Исцељење једног месечара. Друго казивање о страдању. Порез Храму.

¹ И после шест дана узео Исус Петра и Јакова и Јована брата његовог, и изведе их на гору високу саме.

² И преобрази се пред њима, и засја се лице Његово као сунце а хаљине Његове постадоше беле као светлост.

³ И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с Њим говораху.

⁴ А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! Добро нам је овде бити; ако хоћеш да начинимо овде три сенице: Теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији.

⁵ Док он још говораше, гле, облак сјајан заклони их; и гле, глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, који је по мојој вољи; Њега послушајте.

⁶ И чувши ученици падоше ничице, и уплашише се врло.

⁷ И приступивши Исус дохвати их се, и рече: **Устаните, и не бојте се.**

⁸ А они подигнувши очи своје никога не видеше до Исуса самог.

⁹ И силазећи с горе заповеди им Исус говорећи: **Ником не казујте шта сте видели док Син човечији из мртвих не устане.**

¹⁰ И запиташе Га ученици Његови говорећи: Зашто дакле књижевници кажу да Илија најпре треба да дође?

¹¹ А Исус одговарајући рече им: **Илија ће доћи најпре и уредити све.**

¹² Али вам кажем да је Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хтеше: тако и Син човечији треба да пострада од њих.

¹³ Тада разумеше ученици да им говори за Јована крститеља.

¹⁴ И кад дођоше к народу, приступи к Њему човек клањајући Му се,

¹⁵ и говорећи: Господе! Помилуј сина мог; јер о мени бесни и мучи се врло; јер много пута пада у ватру, и много пута у воду.

¹⁶ И доведох га ученицима Твојим, и не могоше га исцелити.

¹⁷ А Исус одговарајући рече: **О роде неверни и покварени! Докле ћу бити с вама? Докле ћу вас трпети? Доведите ми га амо.**

¹⁸ И запрети му Исус; и ђаво изиђе из њега, и оздрави момче од оног часа.

¹⁹ Тада приступише ученици к Исусу и насамо рекоше Му: Зашто га ми не могасмо изгнати?

²⁰ А Исус рече им: **За неверство ваше. Јер вам кажем заиста: ако имате вере колико зрно**

горушичино, рећи ћете гори овој: Пређи одавде тамо, и пређи ће, и ништа неће вам бити немогуће.

²¹ А овај се род изгони само молитвом и постом.

²² А кад су ходили по Галилеји, рече им Исус: Предаће се Син човечији у руке људске;

²³ и убиће Га, и трећи дан устаће. И невесели беху врло.

²⁴ А кад дођоше у Капернаум, приступише к Петру они што купе дидрахме, и рекоше: Зар ваш учитељ неће дати дидрахме?

²⁵ Петар рече: Хоће. И кад уђе у кућу, претече га Исус говорећи: Шта мислиш Симоне? Цареви земаљски од кога узимају порезе и хараче, или од својих синова или од туђих?

²⁶ Рече Њему Петар: Од туђих. Рече му Исус: Дакле не плаћају синови.

²⁷ Али да их не саблазнимо, иди на море, и баци удицу, и коју прво ухватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеш статир; узми га те им подај за ме и за се.

18

Будите као деца! Саблазан. Моћ апостолских свеза. Опраштање и прича о великом дужнику.

¹ У тај час приступише к Исусу ученици говорећи: Ко је дакле највећи у царству небеском?

² И дозвола Исус дете, и постави га међу њих,

³ и рече им: Заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као деца, нећете ући у царство небеско.

4 Који се дакле понизи као дете ово, онај је највећи у царству небеском.

5 И који прими такво дете у име моје, мене прима.

6 А који саблазни једног од ових малих који верују мене, боље би му било да се обеси камен воденични о врату његовом, и да потоне у дубину морску.

7 Тешко свету од саблазни! Јер је потребно да дођу саблазни; али тешко оном човеку кроз кога долази саблазан.

8 Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, одсеци је и баци од себе: боље ти је ући у живот хром или кљаст, него ли с две руке и две ноге да те баце у огањ вечни.

9 И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе: боље ти је с једним оком у живот ући, него с два ока да те баце у пакао огњени.

10 Гледајте да не презрете једног од малих ових; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице Оца мог небеског.

11 Јер Син човечији дође да изнађе и спасе изгубљено.

12 Шта вам се чини? Кад има један човек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и иде да тражи ону што је зашла?

13 И ако се догоди да је нађе, заиста вам кажем да се њој више радује него онима деведесет и девет што нису зашле.

14 Тако није воља Оца вашег небеског да погине један од ових малих.

15 Ако ли ти сагреши брат твој, иди и покарај га међу собом и њим самим; ако те послуша, добио си брата свог.

16 Ако ли те не послуша, узми са собом још једног или двојицу да све речи остану на устима два или три сведока.

17 Ако ли њих не послуша, кажи цркви; а ако ли не послуша ни цркву, да ти буде као незнабожац и цариник.

18 Јер вам кажем заиста: шта год свежете на земљи биће свезано на небу, и шта год разрешите на земљи биће разрешено на небу.

19 Још вам кажем заиста: ако се два од вас сложе на земљи у чему му драго, зашто се узмоле, даће им Отац мој који је на небесима.

20 Јер где су два или три сабрани у име моје онде сам ја међу њима.

21 Тада приступи к Њему Петар и рече: Господе! Колико пута ако ми сагреши брат мој да му опростим? До седам пута?

22 Рече њему Исус: Не велим ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.

23 Зато је царство небеско као човек цар који намисли да се прорачуна са својим слугама.

24 И кад се поче рачунати, доведоше му једног дужника од десет хиљада таланата.

25 И будући да немаше чим платити, заповеди господар његов да га продаду, и жену његову и децу, и све што има; и да му се плати.

26 Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: Господару! Причекај ме, и све ћу ти платити.

27 А господару се сажали за тим слугом, пусти га и дуг опрости му.

28 А кад изиђе слуга тај, нађе једног од својих другара који му је дужан сто гроша, и ухвативши га дављаше га говорећи: Дај ми шта си дужан.

29 Паде другар његов пред ноге његове и мољаше га говорећи: Причекај ме, и све ћу ти платити.

30 А он не хте, него га одведе и баци у тамницу док не плати дуга.

31 Видевши пак другари његови тај догађај жао им би врло, и отишавши казаше господару свом сав догађај.

32 Тада га дозва господар његов, и рече му: Зли слуго! Сав дуг овај опростих теби, јер си ме молио.

33 Није ли требало да се и ти смилујеш на свог другара, као и ја на те што се смислових?

34 И разгневи се господар његов, и предаде га мучитељима док не плати сав дуг свој.

35 Тако ће и Отац мој небески учинити вама, ако не опростите сваки брату свом од срца својих.

19

О разводу брака. Исус благосиља децу. О богатом младићу.

1 И кад сврши Исус речи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине јудејске преко Јордана.

2 И за Њим идоше људи многи и исцели их онде.

3 И приступише к Њему фарисеји да Га кушају, и рекоше Му: Може ли човек пустити жену своју за сваку кривицу?

4 А Он одговарајући рече им: **Нисте ли читали да је Онај који је у почетку створио човека мужа и жену створио их?**

5 И рече: Зато оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело.

6 Тако нису више двоје, него једно тело; а шта је Бог саставио човек да не раставља.

7 Рекоше Му: Зашто дакле Мојсије заповеда да се да књига распусна, и да се пусти?

8 Рече им: Мојсије је вама допустио по тврђи вашег срца пуштати своје жене; а из почетка није било тако.

9 Него ја вама кажем: Ако ко пусти своју жену, осим за курварство, и ожени се другом, чини прељубу; и који узме пуштеницу чини прељубу.

10 Рекоше Му ученици Његови: Ако је тако човеку са женом, није се добро женити.

11 А Он рече им: Не могу сви примити те речи до они којима је дано.

12 Јер има ушкопљеника који су се тако родили из утробе материне; а има ушкопљеника које су људи ушкопили; а има ушкопљеника који су сами себе ушкопили царства ради небеског. Ко може примити нека прими.

13 Тада приведоше к Њему децу да метне руке на њих, и да се помоли Богу; а ученици забрањиваху им.

14 А Исус рече: Оставите децу и не забрањујте им долазити к мени; јер је таквих царство небеско.

15 И метнувши на њих руке отиде оданде.

16 И гле, неко приступивши рече Му: Учитељу благи! Какво ћу добро да учиним да имам живот вечни?

17 А Он рече му: **Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једног Бога. А ако желиш ући у живот, држи заповести.**

18 Рече Му: Које? А Исус рече: **Да не убијеш; не чиниш прелјубе; не украдеш; не сведочиш лажно;**

19 **поштуј оца и матер; и љуби ближњег свог као самог себе.**

20 Рече Му младић: Све сам ово сачувао од младости своје; шта ми још треба?

21 Рече му Исус: **Ако хоћеш савршен да будеш, иди и продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; па хајде за мном.**

22 А кад чу младић реч, отиде жалостан; јер беше врло богат.

23 А Исус рече ученицима својим: **Заиста вам кажем да је тешко богатоме ући у царство небеско.**

24 **И још вам кажем: Лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије.**

25 А кад то чуше ученици, дивљаху се врло говорећи: Ко се дакле може спасити?

26 А Исус погледавши на њих рече им: **Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће.**

27 Тада одговори Петар и рече Му: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо; шта ће дакле бити нама?

28 А Исус рече им: **Заиста вам кажем да ћете ви који идете за мном, у другом рођењу, кад седе Син човечији на престолу славе своје, сешћете и ви на дванаест престола и судити над дванаест колена Израилјевих.**

29 **И сваки, који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или децу, или земљу, имена мог ради, примиће сто пута онолико, и добиће живот вечни.**

30 Али ће многи први бити последњи и последњи први.

20

Прича о радницима у винограду. Треће казивање о страдању. Синови Зеведејеви. Борба за првенство. Два слепца.

¹ Јер је царство небеско као човек домаћин који ујутру рано изиђе да наима посленике у виноград свој.

² И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој.

³ И изишавши у трећи сат, виде друге где стоје на тргу беспослени,

⁴ и њима рече: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право даћу вам.

⁵ И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сат, учини тако.

⁶ И у једанаести сат изишавши нађе друге где стоје беспослени, и рече им: Што стојите овде сав дан беспослени?

⁷ Рекоше му: Нико нас не најми. Рече им: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право примићете.

⁸ А кад би у вече, рече господар од винограда к приставу свом: Дозови посленике и подај им плату почевши од последњих до првих.

⁹ И дошавши који су у једанаести сат најмљени примише по грош.

¹⁰ А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: И примише и они по грош.

¹¹ И примивши викаху на господара.

¹² Говорећи: Ови последњи један сат радише, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горели.

13 А он одговарајући рече једном од њих: Пријатељу! Ја теби не чиним криво; ниси ли погодио са мном по грош?

14 Узми своје па иди; а ја хоћу и овом последњем да дам као и теби.

15 Или зар ја нисам властан у свом чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар?

16 Тако ће бити последњи први и први последњи; јер је много званих, а мало изабраних.

17 И пошавши Исус у Јерусалим узе насамо дванаест ученика на путу, и рече им:

18 Ево идем у Јерусалим, и Син човечији биће предан главарима свештеничким и књижевницима; и осудиће Га на смрт;

19 и предаће Га незнабошцима да Му се ругају и да Га бију и разапну; и трећи дан устаће.

20 Тада приступи к Њему мати синова Зеведејевих са својим синовима клањајући Му се и молећи Га за нешто.

21 А Он јој рече: **Шта хоћеш?** Рече Му: Заповеди да седу ова моја два сина, један с десне стране Теби, а један с леве стране Теби, у царству Твом.

22 А Исус одговарајући рече: **Не знате шта тражите; можете ли пити чашу коју ћу ја пити и крстити се крштењем којим се ја крстим?** Рекоше Му: Можемо.

23 И рече им: **Чашу дакле моју испићете, и крстићете се крштењем којим се ја крстим; али да седете с десне стране мени и с леве, не могу ја дати, него коме је уготовио Отац мој.**

24 И кад чуше осталих десет ученика, расрдише се на та два брата.

25 А Исус дозвавши их рече: Знате да кнезови народни заповедају народу, и поглавари управљају њим.

26 Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

27 И који хоће међу вама да буде први, да вам буде слуга.

28 Као што ни Син човечији није дошао да Му служе, него да служи и да душу своју у откуп да за многе.

29 И кад је излазио из Јерихона за Њим иђаше народ многи.

30 И гле, два слепца сеђаху крај пута, и чувши да Исус пролази повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!

31 А народ пређаше им да уђуте; а они још већма повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!

32 И уставивши се Исус дозва их, и рече: **Шта хоћете да вам учиним?**

33 Рекоше Му: Господе, да се отворе очи наше.

34 И смилова се Исус, и дохвати се очију њихових, и одмах прогледаше очи њихове, и отидоше за Њим.

21

Христов улазак у Јерусалим. Чишћење Храма. Неplодна смоква. Говор Христов у Храму. Прича о виноградарима.

1 И кад се приближише к Јерусалиму и дођоше у Витфагу к маслинској гори, онда Исус посла два ученика

² говорећи им: **Идите у село што је према вама, и одмах ћете наћи магарицу привезану и магаре с њом: одрешите је и доведите ми.**

³ **И ако вам ко рече шта, кажите да они требају Господу: и одмах ће их послати.**

⁴ А ово је све било да се збуди шта је казао пророк говорећи:

⁵ Кажите кћери Сионовој:

Ево цар твој иде теби кротак,
и јаше на магарцу,
и магарету сину магаричином.

⁶ И ученици отидоше, и учинивши како им заповеди Исус.

⁷ Доведоше магарицу и магаре, и метнуше на њих хаљине своје, и посадише Га на њих.

⁸ А људи многи простреше хаљине своје по путу; а други резаху грање од дрвета и простираху по путу.

⁹ А народ који иђаше пред Њим и за Њим, викаше говорећи: Осана Сину Давидовом! Благословен који иде у име Господње! Осана на висини!

¹⁰ И кад Он уђе у Јерусалим, узбуни се сав град говорећи: Ко је то?

¹¹ А народ говораше: Ово је Исус пророк из Назарета галилејског.

¹² И уђе Исус у цркву Божју, и изгна све који продаваху и куповаху по цркви, и испремета трпезе оних што мењаху новце, и клупе оних што продаваху голубове.

13 И рече им: У Писму стоји: Дом мој дом молитве нека се зове; а ви начинисте од њега пећину хајдучку.

14 И приступише к Њему хроми и слепи у цркви, и исцели их.

15 А кад видеше главари свештенички и књижевници чудеса што учини, и децу где вичу у цркви и говоре: Осана сину Давидовом, расрдише се.

16 И рекоше Му: Чујеш ли шта ови говоре? А Исус рече им: Да! Зар нисте никад читали: Из уста мале деце и која сисају начинио си себи хвалу?

17 И оставивши их изађе напоље из града у Витанију, и заноћи онде.

18 А ујутру, враћајући се у град, огладне.

19 И угледавши смокву једну крај пута дође к њој, и не нађе ништа на њој до лишће само, и рече јој: Да никад на теби не буде рода до века. И одмах усахну смоква.

20 И видевши то ученици дивише се говорећи: Како одмах усахну смоква!

21 А Исус одговарајући рече им: Заиста вам кажем: ако имате веру и не посумњате, не само смоквено учинићете, него и гори овој ако кажете: Дигни се и баци се у море, биће.

22 И све што узиштете у молитви верујући, добићете.

23 И кад дође у цркву и стаде учити, приступише к Њему главари свештенички и старешине народне говорећи: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту?

24 А Исус одговарајући рече им: Ја ћу вас упитати једну реч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама казати каквом власти ово чиним.

25 Крштење Јованово откуда би? Или с неба, или од људи? А они помишљаваху у себи говорећи: Ако кажемо: С неба, рећи ће нам: Зашто му дакле не веровасте?

26 Ако ли кажемо: Од људи, бојимо се народа; јер сви Јована држаху за пророка.

27 И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и Он њима: Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.

28 Шта вам се чини? Човек неки имаше два сина; и дошавши к првом рече: Сине! Иди данас ради у винограду мом.

29 А он одговарајући рече: Нећу; а после се раскаја и отиде.

30 И приступивши к другом рече тако. А он одговарајући рече: Хоћу, господару; и не отиде.

31 Који је од ове двојице испунио вољу очеву? Рекоше Му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да ће цариници и курве пре вас ући у царство Божје.

32 Јер дође к вама Јован путем праведним, и не веровасте му; а цариници и курве вероваше му; и ви пошто видесте то, не раскајасте се да му верујете.

33 Другу причу чујте: Беше човек домаћин који посади виноград, и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима и отиде.

34 А кад се приближи време родовима, посла слуге своје к виноградарима да приме родове

његове.

35 И виноградары похватавши слуге његове једног избише, а једног убише, а једног засуше камењем.

36 Опет посла друге слуге, више него пре, и учинише им тако исто.

37 А по том посла к њима сина свог говорећи: Постидеће се сина мог.

38 А виноградары видевши сина рекоше међу собом: Ово је наследник; ходите да га убијемо, и да нама остане достојање његово.

39 И ухватише га, па изведоше га напоље из винограда, и убише.

40 Кад дође дакле господар од винограда шта ће учинити виноградарима оним?

41 Рекоше Му: Злочинце ће злом смрти поморити; а виноград даће другим виноградарима, који ће му давати родове у своје време.

42 А рече им Исус: Зар нисте никада читали у Писму: Камен који одбацише зидари, он је постао глава од угла; то би од Господа и дивно је у вашим очима.

43 Зато вам кажем да ће се од вас узети царство Боже, и даће се народу који његове родове доноси.

44 И ко падне на овај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.

45 И чувши главари свештенички и фарисеји приче Његове разумеше да за њих говори.

46 И гледаху да Га ухвате, али се побојаше народа, јер Га држаху за пророка.

22

Прича о свадби царевог сина. Новац харачки. Васкрсење. Највећа заповест. Христос је Давидов Син и Господ.

¹ И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи:

² Царство је небеско као човек цар који начини свадбу сину свом.

³ И посла слуге своје да зову званице на свадбу; и не хтеше доћи.

⁴ Опет посла друге слуге говорећи: Кажите званицама: Ево сам обед свој уготовио, и јунци моји и храњеници покрани су, и све је готово; дођите на свадбу.

⁵ А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај к трговини својој.

⁶ А остали ухватише слуге његове, изружише их, и побише их.

⁷ А кад то чу цар онај, разгневи се и пославши војску своју погуби крвнике оне, и град њихов запали.

⁸ Тада рече слугама својим: Свадба је дакле готова, а званице не бише достојне.

⁹ Идите дакле на раскршће и кога год нађете, дозовите на свадбу.

¹⁰ И изишавши слуге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, зле и добре; и столови напунише се гостију.

¹¹ Изашавши пак цар да види госте угледа онде човека необученог у свадбено рухо.

¹² И рече му: Пријатељу! Како си дошао амо без свадбеног руха? А он оћуте.

13 Тада рече цар слугама: Свежите му руке и ноге, па га узмите те баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.

14 Јер су многи звани, али је мало избраних.

15 Тада отидоше фарисеји и начинише веће како би Га ухватили у речи.

16 И послаше к Њему ученике своје с Иродовцима, те рекоше: Учитељу! Знамо да си истинит, и путу Божјем заиста учиш, и не мариш ни за кога, јер не гледаш ко је ко.

17 Кажи нам дакле шта мислиш ти? Треба ли дати харач ћесару или не?

18 Разумевши Исус лукавство њихово рече: **Што ме кушате, лицемери?**

19 **Покажите ми новац харачки.** А они донесоше Му новац.

20 И рече им: **Чији је образ овај и натпис?**

21 И рекоше Му: Ћесарев. Тада рече им: **Подајте дакле ћесарево ћесару, и Божје Богу.**

22 И чувши дивише се, и оставивши Га отидоше.

23 Тај дан приступише к Њему садудеји који говоре да нема васкрсења, и упиташе Га

24 говорећи: Учитељу! Мојсије рече: Ако ко умре без деце, да узме брат његов жену његову и да подигне семе брату свом.

25 У нас беше седам браће; и први оженивши се умре, и не имавши порода остави жену своју брату свом.

26 А тако и други, и трећи, све до седмог.

27 А после свих умре и жена.

28 О васкрсењу дакле кога ће од седморице бити жена? Јер је за свима била.

29 А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући Писма ни силе Божје.

30 Јер о васкрсењу нити ће се женити ни удавати; него су као анђели Божји на небу.

31 А за васкрсење мртвих нисте ли читали шта вам је рекао Бог говорећи:

32 Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев! Није Бог Бог мртвих, него живих.

33 И чувши народ дивљаше се науци Његовој.

34 А фарисеји чувши да посрами садукеје сабраше се заједно.

35 И упита један од њих законик кушајући Га и говорећи:

36 Учитељу! Која је заповест највећа у закону?

37 А Исус рече му: Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мисли својом.

38 Ово је прва и највећа заповест.

39 А друга је као и ова: Љуби ближњег свог као самог себе.

40 О овима двома заповестима виси сав закон и пророци.

41 А кад се сабраше фарисеји, упита их Исус

42 говорећи: Шта мислите за Христа, чији је син? Рекоше Му: Давидов.

43 Рече им: Како дакле Давид Њега духом назива Господом говорећи:

44 Рече Господ Господу мом:

Седи мени с десне стране,

док положим непријатеље Твоје подножје
ногама Твојим?

⁴⁵ Кад дакле Давид назива Њега Господом, како му је син?

⁴⁶ И нико Му не могаше одговорити речи; нити смеде ко од тог дана да Га запита више.

23

Исус кори књижевнике и фарисеје. Тешки јерусалимски греси. Прорицање о разорењу Храма.

¹ Тада Исус рече к народу и ученицима својим

² говорећи: На Мојсијеву столицу седоше књижевници и фарисеји.

³ Све дакле што вам кажу да држите, држите и творите; али шта они чине не чините; јер говоре а не чине.

⁴ Него вежу бремена тешка и незгодна за ношење, и товари на плећа људска; а прстом својим неће да их прихвате.

⁵ А сва дела своја чине да их виде људи: раширују своје амајлије, и граде велике скуте на хаљинама својим.

⁶ И траже зачеље на гозбама и прва места по зборницама,

⁷ и да им се клања по улицама, и да их људи зову: Рави! Рави!

⁸ А ви се не зовите Рави; јер је у вас један Рави Христос, а ви сте сви браћа.

⁹ И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац који је на небесима.

¹⁰ Нити се зовите Учители; јер је у вас један учитељ Христос.

¹¹ А највећи између вас да вам буде слуга.

¹² Јер који се подиже, понизиће се, а који се понижује, подигнуће се.

13 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што затварате царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дате да улазе који би хтели.

14 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; зато ћете већма бити осуђени.

15 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што проходите море и земљу да би присвојили једног, и кад га присвојите, чините га сином пакленим, удвоје већим од себе.

16 Тешко вама вође слепе који говорите: Ако се ко куне црквом ништа је; а ако се ко куне златом црквеним крив је.

17 Будале слепе! Шта је веће, или злато, или црква која злато освети.

18 И ако се ко куне олтаром ништа је то, а који се куне даром који је на њему крив је.

19 Будале слепе! Шта је веће, или дар, или олтар који дар освети?

20 Који се дакле куне олтаром, куне се њим и свим што је на њему.

21 И који се куне црквом, куне се њом и Оним што живи у њој.

22 И који се куне небом, куне се престолом Божјим и Оним који седи на њему.

23 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте шта је најпретежније у закону: правду и милост и веру; а ово је требало чинити и оно не остављати.

24 Вође слепе који оцеђујете комарца а камилу прождирете.

25 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери што чистите споља чашу и зделу а изнутра су пуне грабежа и неправде.

26 Фарисеју слепи! Очисти најпре изнутра чашу и зделу да буду и споља чисте.

27 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лепи а унутра су пуни костију мртвачких и сваке нечистоте.

28 Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемерја и безакоња.

29 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што зидате гробове пророцима и красите раке праведника,

30 и говорите: Да смо ми били у време својих отаца, не бисмо с њима пристали у крв пророка.

31 Тим само сведочите за себе да сте синови оних који су побили пророке.

32 И ви допуните меру отаца својих.

33 Змије, породи аспидини! Како ћете побећи од пресуде у огањ паклени?

34 Зато ево ја ћу к вама послати пророке и премудре и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети а једне бити по зборницама својим и гонити од града до града,

35 да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведног до крви Зарије сина Варахијеиног, кога убили међу црквом и олтаром.

36 Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род овај.

37 Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута

хтех да скупим чеда твоја као што кокош скупља пилиће своје под крила и не хтесте!

³⁸ Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.

³⁹ Јер вам кажем: Нећете мене видети одселе док не кажете: Благословљен који иде у име Господње.

24

О разорењу Јерусалима. Поновни Христов долазак и крај света. Стражите!

¹ И изишавши Исус иђаше од цркве, и приступише к Њему ученици Његови да Му покажи грађевину црквену.

² А Исус рече им: Не видите ли све ово? Заиста вам кажем: неће остати овде ни камен на камену који се неће разметнути.

³ А кад сеђаше на гори маслинској приступише к Њему ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити? И какав је знак Твог доласка и краја века?

⁴ И одговарајући Исус рече им: Чувајте се да вас ко не превари.

⁵ Јер ће многи доћи у име моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити.

⁶ Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде, али није још тада крај.

⁷ Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свету.

⁸ А то је све почетак страдања.

⁹ Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће народи омрзнати на вас имена мог ради.

10 И тада ће се многи саблазнити, и друг друга издаће, и омрзнуће друг на друга.

11 И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе.

12 И што ће се безакоње умножити, охладнеће љубав многих.

13 Али који претрпи до краја благо њему.

14 И проповедиће се ово јеванђеље о царству по свему свету за сведочанство свим народима. И тада ће доћи последак.

15 Кад дакле угледате мрзост опустошења, о којој говори пророк Данило, где стоји на месту светом (који чита да разуме):

16 Тада који буду у Јудеји нека беже у горе;

17 и који буде на крову да не силази узети шта му је у кући;

18 и који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје.

19 А тешко труднима и дојилицама у те дане.

20 Него се молите Богу да не буде бежан ваша у зиму ни у суботу;

21 јер ће бити невоља велика каква није била од постања света досад нити ће бити;

22 и да се они дани не скрате, нико не би остао; али изабраних ради скратиће се дани они.

23 Тада ако вам ко каже: Ево овде је Христос или онде, не верујте.

24 Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране.

25 Ето вам казах унапред.

26 Ако вам дакле кажу: Ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не верујте.

27 Јер као што муња излази од истока и показује се до запада, такав ће бити долазак Сина човечијег.

28 Јер где је стрвина онамо ће се и орлови купити.

29 И одмах ће по невољи дана тих сунце помрчати, и месец своју светлост изгубити, и звезде с неба спасти, и силе небеске покренути се.

30 И тада ће се показати знак Сина човечијег на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина човечијег где иде на облацима небеским са силом и славом великом.

31 И послаће анђеле своје с великим гласом трубним; и сабраће избране Његове од четири ветра, од краја до краја небеса.

32 Од смокве научите се причи: кад се већ њене гране помладе и улистају, знате да је близу лето.

33 Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу код врата.

34 Заиста вам кажем: овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде.

35 Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи.

36 А о дану том и часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам.

37 Јер као што је било у време Нојево тако ће бити и долазак Сина човечијег.

38 Јер као што пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до оног дана кад Ноје уђе у ковчег,

39 и не осетише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина човечијег.

40 Тада ће бити два на њиви; један ће се узети, а други ће се оставити.

41 Две ће млети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга ће се оставити.

42 Стражите дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш.

43 Али ово знајте: кад би знао домаћин у које ће време доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати кућу своју.

44 Зато и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће Син човечији.

45 Ко је дакле тај верни и мудри слуга ког је поставио господар његов над својим домашњима да им даје храну на оброк?

46 Благо том слуги ког дошавши господар његов нађе да извршује тако.

47 Заиста вам кажем: поставиће га над свим имањем својим.

48 Ако ли тај рђави слуга рече у срцу свом: Неће мој господар још задуго доћи;

49 и почне бити своје другаре, и јести и пити с пијаницама;

50 доћи ће господар тог слуге у дан у који се не нада, и у час кад не мисли.

51 И расећи ће га напола, и даће му плату као и лицемерима; онде ће бити плач и шкргут зуба.

25

Прича о десет девојака. Поверено благо. О страшном суду.

1 Тада ће бити царство небеско као десет девојака које узеше жишке своје и изиђоше на сусрет женику.

2 Пет од њих беху мудре, а пет луде.

3 И луде узевши жишке своје не узеше са собом уља.

4 А мудре узеше уље у судовима са жишцима својим.

5 А будући да женик одоцни, задремаше све, и поспаше.

6 А у поноћи стаде вика: Ето женика где иде, излазите му на сусрет.

7 Тада усташе све девојке оне и украсише жишке своје.

8 А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља свог, јер наши жишци хоће да се угасе.

9 А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље је идите к трговцима и купите себи.

10 А кад оне отидоше да купе, дође женик, и готове уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата.

11 А после дођоше и оне друге девојке говорећи: Господару! Господару! Отвори нам.

12 А Он одговарајући рече им: Заиста вам кажем: не познајем вас.

13 Стражите дакле, јер не знате дан ни час у који ће Син човечији доћи.

14 Јер као што човек полазећи дозвоа слуге своје и предаде им благо своје;

15 и једном, дакле, даде пет таланата, а другом два, а трећем један, сваком према његовој моћи; и отиде одмах.

16 А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата.

17 Тако и онај што прими два доби и он још два.

18 А који прими један отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара свог.

19 А по дугом времену дође господар тих слуга, и стаде се рачунати с њима.

20 И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: Господару! Предао си ми пет таланата; ево још пет таланата ја сам добио с њима.

21 А господар његов рече му: Добро, слуго добри и верни! У малом био си ми веран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара свог.

22 А приступивши и онај што је примио два таланта рече: Господару! Предао си ми два таланта; ево још два таланта ја сам добио с њима.

23 А господар његов рече му: Добро, слуго добри и верни! У малом био си ми веран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара свог.

24 А приступивши и онај што је примио један таланат рече: Господару! Знао сам да си ти тврд човек: жњеш где ниси сејао, и купиш где ниси вејао;

25 па се побојаш и отидох те сакрих таланат твој у земљу; и ево ти своје.

26 А господар његов одговарајући рече му: Зли и лењиви слуго! Знао си да ја жњем где нисам сејао, и купим где нисам вејао:

27 Требало је дакле моје сребро да даш трговцима; и ја дошавши узео бих своје с добитком.

28 Узмите дакле од њега таланат, и подајте оном што има десет таланата.

29 Јер сваком који има, даће се, и претећи ће му; а од оног који нема, и шта има узеће се од њега.

30 И неваљалог слугу баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба.

31 А кад дође Син човечији у слави својој и сви свети анђели с Њиме, онда ће сести на престолу славе своје.

32 И сабраће се пред Њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује овце од јараца.

33 И поставиће овце с десне стране себи, а јарце с леве.

34 Тада ће рећи цар онима што Му стоје с десне стране: ходите благословени Оца мог; примите царство које вам је приправљено од постања света.

35 Јер огладнех, и дасте ми да једем; ожеднех, и напојисте ме; гост бејах, и примисте ме;

36 го бејах, и оденусте ме; болестан бејах, и обиђосте ме; у тамници бејах, и дођосте к мени.

37 Тада ће Му одговорити праведници говорећи: Господе! Кад Те видесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо?

38 Кад ли Те видесмо госта, и примисмо? Или гола, и оденусмо?

39 Кад ли Те видесмо болесна или у тамници, и дођосмо к Теби?

40 И одговарајући цар рећи ће им: Заиста вам кажем: кад учинисте једном од ове моје најмање браће, мени учинисте.

41 Тада ће рећи и онима што Му стоје с леве стране: Идите од мене проклетци у огањ вечни приправљен ђаволу и анђелима његовим.

⁴² Јер огладнех, и не дадoste ми да једем; ожеднех, и не напојисте ме;

⁴³ гост бејах, и не примисте ме; го бејах, и не оденуште ме; бољестан и у тамници бејах, и не обиђоште ме.

⁴⁴ Тада ће Му одговорити и они говорећи: Господе! Кад Те видесмо гладна или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не послужисмо Те?

⁴⁵ Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем: кад не учинисте једном од ове моје мале браће, ни мени не учинисте.

⁴⁶ И ови ће отићи у муку вечну, а праведници у живот вечни.

26

Последње казивање о страдању Исусовом. Помазање у Витанији. Пасха и Света вечера. Борба у Гетсиманији. Јудина издаја. Хватају Исуса. Саслушање пред поглаваром свештеничким. Петрово одрицање.

¹ И кад сврши Исус речи ове, рече ученицима својим:

² Знате да ће до два дана бити пасха, и Сина човечијег предаће да се разапне.

³ Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старешине народне у двор поглавара свештеничког по имену Кајафе;

⁴ и световаше се како би Исуса из преваре ухватили и убили.

⁵ И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио.

⁶ А кад Исус беше у Витанији у кући Симона губавог,

⁷ приступи к Њему жена са скленицом мира многоценог, и изли на главу Његову кад сеђаше за трпезом.

⁸ А кад видеше то ученици Његови, расрдише се говорећи: Зашто се чини таква штета?

⁹ Јер се могло ово продати скупо и новци дати сиромасима.

¹⁰ А кад разуме Исус, рече им: **Шта сметате жену? Она учини добро дело на мени.**

¹¹ Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда.

¹² А она изливши миро ово на тело моје за упок ме приготови.

¹³ Заиста вам кажем: где се год успроповеда ово јеванђеље по свему свету, казаће се и то за спомен њен што учини она.

¹⁴ Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искаротски, отиде ка главарима свештеничким,

¹⁵ и рече: Шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет сребрника.

¹⁶ И отада тражаше згону да Га изда.

¹⁷ А у први дан пресних хлебова приступише ученици к Исусу говорећи: Где ћеш да ти зготовимо пасху да једеш?

¹⁸ А Он рече: **Идите у град к томе и томе, и кажите му: Учитељ каже: време је моје близу, у тебе ћу да учиним пасху с ученицима својим.**

¹⁹ И учинише ученици како им заповеди Исус, и уготовише пасху.

²⁰ А кад би увече, седе за трпезу са дванаесторицом.

21 И кад јеђаху рече им: **Заиста вам кажем: један између вас издаће ме.**

22 И забринувши се врло почеше сваки говорити Му: Да нисам ја, Господе?

23 А Он одговарајући рече: **Који умочи са мном руку у зделу онај ће ме издати.**

24 Син човечији дакле иде као што је писано за Њега; али тешко оном човеку који изда Сина човечијег; боље би му било да се није ни родио онај човек.

25 А Јуда, издајник Његов, одговарајући рече: Да нисам ја, рави? Рече му: **Ти каза.**

26 И кад јеђаху, узео Исус хлеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: **Узмите, једите; ово је тело моје.**

27 И узео чашу и давши хвалу даде им говорећи: **Пијте из ње сви;**

28 **јер је ово крв моја новог завета која ће се пролити за многе ради отпуштења греха.**

29 **Кажем вам пак да нећу одсад пити од овог рода виноградског до оног дана кад ћу пити с вама новог у царству Оца свог.**

30 И отпојавши хвалу изиђоше на гору маслинску.

31 Тада рече им Исус: **Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у писму стоји: Ударићу пастира и овце од стада разбежаће се.**

32 **А по васкрсењу свом ја идем пред вама у Галилеју.**

33 А Петар рече Му: **Ако се и сви саблазне о тебе ја се нећу никад саблазнити.**

³⁴ Рече му Исус: **Заиста ти кажем: ноћас док петао не запева три пута ћеш ме се одрећи.**

³⁵ Рече Њему Петар: Да бих знао и умрети с Тобом нећу Те се одрећи. Тако и сви ученици рекоше.

³⁶ Тада дође Исус с њима у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: **Седите ту док ја идем тамо да се помолим Богу.**

³⁷ И узевши Петра и оба сина Зеведејева забрину се и поче тужити.

³⁸ Тада рече им Исус: **Жалосна је душа моја до смрти; почекајте овде, и стражите са мном.**

³⁹ И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: **Оче мој! Ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу него како Ти.**

⁴⁰ И дошавши к ученицима нађе их где спавају, и рече Петру: **Зар не могосте један час постражити са мном?**

⁴¹ **Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тело слабо.**

⁴² **Опет по други пут отиде и помоли се говорећи: Оче мој! Ако ме не може чаша ова мимоићи да је не пијем, нека буде воља Твоја.**

⁴³ И дошавши нађе их опет где спавају; јер им беху очи отежале.

⁴⁴ И оставивши их отиде опет и трећи пут те се помоли говорећи оне исте речи.

⁴⁵ Тада дође к ученицима својим и рече им: **Једнако спавате и почивате; ево се приближи час, и Син човечији предаје се у руке грешника.**

⁴⁶ **Устаните да идемо; ево се приближи издајник мој.**

47 И док Он још тако говораше, гле, Јуда, један од дванаесторице, дође, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничких и старешина народних.

48 А издајник Његов даде им знак говорећи: Кога ја целивам онај је; држите га.

49 И одмах приступивши к Исусу рече: Здравো, рави! И целива Га.

50 А Исус рече му: **Пријатељу! Шта ћеш ти овде?** Тада приступивши дигоше руке на Исуса и ухватише Га.

51 И гле, један од оних што беху са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу поглавара свештеничког, и одсече му ухо.

52 Тада рече му Исус: **Врати нож свој на место његово; јер сви који се маше за нож од ножа ће изгинути.**

53 Или мислиш ти да ја не могу сад умолити Оца свог да ми пошаље више од дванаест легеона анђела?

54 **Али како би се испунило шта стоји у писму да ово треба да буде?**

55 У тај час рече Исус људима: **Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а сваки дан сам код вас седео учећи у цркви, и не ухватисте ме.**

56 **А ово све би да се збуду писма пророчка.** Тада ученици сви оставише Га, и побегоше.

57 И они што ухватише Исуса одведоше Га поглавару свештеничком, Кајафи, где се књижевници и старешине сабраше.

58 А Петар иђаше за Њим издалека до двора поглавара свештеничког и ушавши унутра седе са слугама да види свршетак.

59 А главари свештенички и старешине и сав сабор тражаху лажна сведочанства на Исуса да би Га убили;

60 и не нађоше; и премда многи лажни сведоци долазише, не нађоше. Најпосле дођоше два лажна сведока,

61 и рекоше: Он је казао: Ја могу развалити цркву Божју и за три дана начинити је.

62 И уставши поглавар свештенички рече Му: Зар ништа не одговараш што ови на тебе сведоче?

63 А Исус је ћутао. И поглавар свештенички одговарајући рече Му: Заклињем те живим Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос син Божји?

64 Рече му Исус: **Ти каза. Али ја вам кажем: одселе ћете видети Сина човечијег где седи с десне стране силе и иде на облацима небеским.**

65 Тада поглавар свештенички раздре хаљине своје говорећи: Хули на Бога; шта нам требају више сведоци? Ево сад чусте хулу његову.

66 Шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је смрт.

67 Тада пљунуше Му у лице, и ударише Га по лицу, а једни Му даше и приушке

68 говорећи: Прореци нам, Христe, ко те удари?

69 А Петар сеђаше напољу на двору, и приступи к њему једна слушкиња говорећи: и ти си био с Исусом Галилејцем.

70 А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш.

71 А кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што беху онде: и овај беше са Исусом Назарећанином.

⁷² Он опет одрече се клетвом: Не знам тог човека.

⁷³ А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје.

⁷⁴ Тада се поче клети и преклињати да не зна тог човека. И одмах запева петао.

⁷⁵ И опомену се Петар речи Исусове што му је рекао: **Док петао не запева три пута ћеш ме се одрећи.** И изашавши напоље плака горко.

27

Исус пред Пилатом. Смрт Јуде издајника. Исус и Варава. Исуса шибају, ругају Му се. Распеће и смрт. Исусов погреб.

¹ А кад би ујутру, учинише веће сви главари свештенички и старешине народне за Исуса да Га погубе.

² И свезавши Га одведоше, и предаше Га Понтију Пилату, судији.

³ Тада видевши Јуда издајник Његов да Га осудише раскаја се, и врати тридесет сребрника главарима свештеничким и старешинама

⁴ говорећи: Ја сагреших што издадох крв праву. А они рекоше: Шта ми маримо за то? Ти ћеш видети.

⁵ И бацивши сребрнике у цркви изиђе, и отиде те се обеси.

⁶ А главари свештенички узевши сребрнике рекоше: Не ваља их метнути у црквену хазну, јер је узето за крв.

⁷ Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље гостима.

⁸ Од тога се и прозва она њива крвна њива и до данас.

⁹ Тада се изврши шта је казао пророк Јеремија говорећи: И узеше тридесет сребрника, цену цењенога кога су ценили синови Израилјеви;

¹⁰ и дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ.

¹¹ А Исус стаде пред судијом, и запита Га судија говорећи: Ти ли си цар јудејски? А Исус рече му: **Ти кажеш.**

¹² И кад Га тужаху главари свештенички и старешине, ништа не одговори.

¹³ Тада рече ми Пилат: Чујеш ли шта на тебе сведоче?

¹⁴ И не одговори му ни једну реч тако да се судија дивљаше врло.

¹⁵ А о сваком празнику пасхе беше обичај у судије да пусти народу по једног сужња кога они хоће.

¹⁶ А тада имаху знатног сужња по имену Варава.

¹⁷ И кад се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса прозваног Христа?

¹⁸ Јер знаше да су Га из зависти предали.

¹⁹ А кад сеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: Немој се ти ништа мешати у суд тог праведника, јер сам данас у сну много пострадала њега ради.

²⁰ А главари свештенички и старешине наговорише народ да ишту Вараву, а Исуса да погубе.

²¹ А судија одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше:

Вараву.

²² Рече им Пилат: А шта ћу чинити с Исусом прозваним Христом? Рекоше му сви: Да се разапне.

²³ Судија пак рече: А какво је зло учинио? А они гласно повикаше говорећи: Да се разапне.

²⁴ А кад виде Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја нисам крив у крви овог праведника: ви ћете видети.

²⁵ И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на децу нашу.

²⁶ Тада пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да се разапне.

²⁷ Тада војници судијини узеше Исуса у судницу и скупише на Њ сву чету војника.

²⁸ И свукавши Га обукоше Му скерлетну кабаницу.

²⁹ И оплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и дадоше Му трску у десницу; и клекнувши на колена пред Њим ругаху Му се говорећи: Здраво, царе јудејски!

³⁰ И плъунувши на Њ узеше трску и бише Га по глави.

³¹ И кад Му се наругаше, свукоше с Њега кабаницу, и обукоше Га у хаљине Његове, и поведоше Га да Га разапну.

³² И излазећи нађоше човека из Кирина по имену Симона и натераше га да Му понесе крст.

³³ И дошавши на место које се зове Голгота, то јест костурница,

³⁴ дадоше Му да пије сирће помешано са жучи, и окусивши не хте да пије.

³⁵ А кад Га разапеше, поделише хаљине Његове бацивши коцке;

³⁶ и сеђаху онде те Га чуваху.

³⁷ И метнуше Му више главе кривицу Његову написану: Ово је Исус цар јудејски.

³⁸ Тада распеше с Њиме два хајдука, једног с десне а једног с леве стране.

³⁹ А који пролажаху хуљаху на Њ машући главама својим.

⁴⁰ И говорећи: Ти који цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си син Божји, сиђи с крста.

⁴¹ А тако и главари свештенички с књижевницима и старешинама подсмевајући се говораху:

⁴² Другима поможе, а себи не може помоћи. Ако је цар Израилљев, нека сиђе сад с крста па ћемо га веровати.

⁴³ Он се уздао у Бога: нека му помогне сад, ако му је по вољи, јер говораше: Ја сам син Божји.

⁴⁴ Тако исто и хајдуци разапети с Њим ругаху Му се.

⁴⁵ А од шестог сата би тама по свој земљи до сата деветог.

⁴⁶ А око деветог сата повика Исус гласно говорећи: Или! Или! Лама савахтани? То јест: Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставио?

⁴⁷ А неки од оних што стајаху онде чувши то говораху: Овај зове Илију.

⁴⁸ И одмах отрча један од њих те узне сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те Га појаше.

49 А остали говораху: Стани да видимо хоће ли доћи Илија да му помогне.

50 А Исус опет повика гласно и испусти душу.

51 И гле, завеса црквена раздре се надвоје од горњег краја до доњег; и земља се потресе, и камење се распаде;

52 и гробови се отворише, и усташе многа тела светих који су помрли;

53 и изашавши из гробова, по васкрсењу Његовом, уђоше у свети град и показаше се многим.

54 А капетан и који с њим чуваху Исуса видевши да се земља тресе и шта би, поплашише се врло говорећи: Заиста овај беше Син Божји.

55 И онде беху и гледаху издалека многе жене које су ишле за Исусом из Галилеје и служиле Му.

56 Међу којима беше Марија Магдалина и Марија мати Јаковљева и Јосијина и мати синова Зеведејевих.

57 А кад би увече, дође човек богат из Ариматеје, по имену Јосиф, који је такође био ученик Исусов.

58 Овај приступивши к Пилату замоли га за тело Исусово. Тада Пилат заповеди да му даду тело.

59 И узевши Јосиф тело зави Га у платно чисто;

60 и метну Га у нови свој гроб што је био исекао у камену; и наваливши велики камен на врата од гроба отиде.

61 А онде беше Марија Магдалина и друга Марија, и сеђаху према гробу.

62 Сутрадан пак по петку сабраше се главари свештенички и фарисеји код Пилата,

⁶³ и рекоше: Господару! Ми се опоменусмо да овај лажа каза још за живота: После три дана устаћу.

⁶⁴ Зато заповеди да се утврди гроб до трећег дана да не дођу како ученици његови ноћу и да га не украду и не кажу народу: Уста из мртвих; и биће последња превара гора од прве.

⁶⁵ Рече им Пилат: Ево вам страже, па идите те утврдите како знате.

⁶⁶ А они отишавши са стражом утврдише гроб, и запечатише камен.

28

Исусово васкрсење. Васкрснули се јавља ученицима. Заповест о крштавању свих народа.

¹ А по вечеру суботном на освитак првог дана недеље дође Марија Магдалина и друга Марија да огледају гроб.

² И гле, земља се затресе врло; јер анђео Господњи сиђе с неба, и приступивши одвали камен од врата гробних и сеђаше на њему.

³ А лице његово беше као муња, и одело његово као снег.

⁴ И од страха његовог уздрхташе се стражари, и постадоше као мртви.

⁵ А анђео одговарајући рече женама: Не бојте се ви; јер знам да Исуса распетог тражите.

⁶ Није овде: јер устаде као што је казао. Ходите да видите место где је лежао Господ.

⁷ Па идите брже те кажите ученицима Његовим да је устао из мртвих. И гле, Он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете Га видети. Ето ја вам казах.

⁸ И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великом, потекоше да јаве ученицима Његовим.

⁹ А кад иђаху да јаве ученицима Његовим, и гле, сrete их Исус говорећи: **Здраво!** А оне приступивши ухватише се за ноге Његове и поклонише Му се.

¹⁰ Тада рече им Исус: **Не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће ме видети.**

¹¹ А кад иђаху, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничким све што се догодило.

¹² И они саставши се са старешинама учинише веће, и дадоше војницима довољно новаца

¹³ говорећи: Кажите: Ученици његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали.

¹⁴ И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и учинити да вама ништа не буде.

¹⁵ А они узевши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова реч по Јеврејима и до данас.

¹⁶ А једанаест ученика отидоше у Галилеју у гору куда им је казао Исус.

¹⁷ И кад Га видеше, поклонише Му се; а једни посумњаше.

¹⁸ И приступивши Исус рече им говорећи: **Даде ми се свака власт на небу и на земљи.**

¹⁹ **Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа,**

²⁰ **учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века. Амин.**

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8